

DADZIS

Noskanējis
mantlochmelis@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957.GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

aprīlis

Nr

07

PĀRĒJĀS OLAS
ŠKILSIES RUDENĪ!

CINIJAMIE LIDZTAUTIESI!

Gribētu jūs rakstiskā veidā nedaudz informēt nekustamā īpašuma pārbūves jomā. Pēc neoficiāliem datiem gandrīz visi celtniecības amatu lietpratēji, kuri pārmērīgi nelieto alkoholu un kaut cik ciena evi un savus tuvākos, jau labu laiku rukā ārzemēs. Un tomēr dikti cienījamie un ne pārāk biezie lidztautiesi, ja pašvaldība būs jums atvēlējusi tos 1000-7000 latus, tad sāksiet meklēt kādu, kurš varētu īstenot dzīvību jūsu ieceres. Piemēram, netālu no Rīgas, Ogres miestā, šīverē dikti daudzsolos eltnieks. Bez sertifikāta, bez licences, bez atļaujas

būvdarbu veikšanai, ja vien nesen tās nav kaut kur nopircis. Daudzsolos viņš ir tādēļ, ka mūsu sadarbības laikā, 2005. gada jūlija - oktobra mēnešos, vārdi -jā, jā, jā- un -būs, būs - bira kā no pārpilnības raga. Esiet pazīstami, šo spēuku sauc Roberts, viņš esot diezgan plaši pazīstams vietējās aprindās, un arī būvobjekti esot gandrīz vai visā republikā.

Mūs sapazīstināja kopējie paziņas, kuri Ogrē būs nodzīvojuši nu jau diezgan pieklājīgu mūža daļu. Mēs savukārt tikai no 2005. gada augusta. Sakiet lūdzami, nu kā draugiem neticēt? Tā lūk, pagājušā gada jūlija sākumā sākās un oktobra beigās beidzās mūsu jaukā sadarbība ar Robčiku un tā celtniekiem. Rezultātā tagad skatu būdas bēniņstāvs ir paraugs tam, kā nevajag un pat nedrīkst būt. Būvdarbi tika veikti ar mūsu pašu vecajiem, lietotajiem kokmateriāliem, lai gan nauda jauniem tika izmaksāta jau pirms būvdarbu uzsākšanas. Protams, pats Robčiks jau nu labāk zināja, kurā bodē vai bāzē viss vajadzīgais būs nopērkams daudz lētāk. Pēc tam tika maksāts gan par darba instrumentu amortizāciju, gan degvielu un motoreļļu motorzāģim, gan jaunām motorzāģu ķēdēm, darba cimdēm un citiem sīkumiem. Tā būvdarbi vilkās līdz vēlam rudenim. Būvnieki mainījās gandrīz ka-

tru nedēļu, gadījās arī tā, ka tie nerādījās veselā nedēļā, līdz beidzot pazuda pavisam.

Pirms savas nozušanas oktobra beigās šie bīleradā vizītē ar pašu vecmeistaru priekšgalā un privātmājas saimnieces uz atvadām vēl izdiedel pēdējos 160 Ls.

Tāpēc, cienījamie lidztautiesi, mēs jums iesakām - neticiet nevienam un slēdziet konkrēto darba līgumus! Pieprasiet sertifikātus vai licences būvdarbu veikšanai. Nedodiet naudu dažādi neparedzētiem izdevumiem. Ja kas, brauciet lī personiski un pārliecinieties par pirkumiem un lietderību tieši jūsu vajadzībām un pajautājiet v kalu izdotās pirkumu kvītis. Nelutini pie jui strādājošos ar avansu izmaksām, jo pēc tam jui nāksies kādu laiciņu tos gaidīt atgriežamies darā Var gadīties, ka jūs tos nesagaidāt vispār!

Atcerieties! Nelaikā izmaksāta nauda bēviēnkāršo strādnieku! Cerams, ka pēc šī te daiļdar izlasīšanas, jūs būsiēd nedaudz uzmanīgāki sa izvēlē un nepaliksiēd pie būvnieku vainas c nodegušas pirts, pusbūvētas vasarnīcas, autogarāž vai privātmājas. Lai jums veicas!

Ar neviltotu cieņu - kādas nepabeitās jaunbūves īpašnieki Ogres rajonā
Autora ilustrācija

Sveiks, DADZĪT!

Kā mēdz teikt, nelaime nenāk brēkdama. 4. februārī Cēsis, Gaujas ielā Nr. 92, tautā dēvēto aiskuma kroga ēku ap pulksten 23 sāka plosīties liesmas. Pirmie nelaimes vietā ieradās Cēsu UGD brigāde ar brigādes komandieri Pēteri Sereu priekšgalā. Vēlāk laikrakstā Druva varēja lasīt: "ada komandieris ātri novērtēja reālo situāciju. Jā, et kur ņemt ūdeni? Līdzī atvestais šķidrums itin eikli iztecēja dūmu mutuļos. Jautājums tika uzots tur dzīvojošajiem cilvēkiem. Vairākas mutes

sauca: - Gaujā, Gaujā! Tā kā nebūšanas sākās teju pusnakts stundā, nelaimīgie nevarēja ar roku parādīt neizsmēlamo ūdens krātuvi, jo rokas bija aizņemtas, turot bikses vai kādu citu paltraku, kas steigā bija uzņemts uz puskailās miesas.

No laikraksta slejas: - Dzēšanu apgrūtinājis tas, ka tuvumā nebija ūdens ņemšanas vietas un to nācās vest no hidranta, kas atrodas Bērzainē, tālād pilsētas centrā. Labi, ka no citām vietām arī atbrauca ugunsvīri, citādi būda būtu nodegusi līdz ar zemi, lai gan tā manta ir pasmeļama dažus desmit soļus no nelaimes vietas. Lasot par šo ķibeli, dažs labs lauku paps galvu vien nogrozīja, kā būs, lai

Dievs nedod, ja notiek nelaime, jo hidrantu na vienīgi kāds dīķelis vai aka.

Veči, nevajag uztraukties! Tuvākā laikā paža nieku brigādēs vajag pieņemt darbā pingvīni vai zemledus makšķerniekus. Viņi allaž parāa tuvākās ūdens vietas, pie tam dažās minūtēs izurīcaurumu ledū, lai tur varētu iemest šļūtenes gal Ja ledū izsistu lielāku āliņģi, uguni varētu dzēst a ar cepurēm, kārtību nodrošinātu Cēsu policija.

Nav ko smikņāt! Tas, kurš kaut ko dara, var a kļūdīties! No kļūdām mācās. Ja vajag jaunas štai vienības, tad vajag, lai arī tādēļ būtu jāpalielin nodokļi. Tā, lūk, kungī!

Segvārds M. Ā. TRĪSVALDIS CĒSINIEK

SVEICIENS NO CĒSĪM!

Cienījamo un mīlo DADZĪT! Ļoti pateicamies Minhauzenam, kurš ir atrisinājis putnu gripas problēmas. Mēs pārdomājam un nolēmām rīkoties. Vecā jumta pape mums ir pietiekamā daudzumā. Arī krāsas vēl ir saglabājušās. Taisām ūpja maskas un mācāmies ūjināt. Nesen Cēsis viesojās R. Pauls un teica, ka: vēl jāpamācās, jo dažam labam iznāk kā baloža dūdošana. Tas viss ir labi, bet vai citas republikas un valstis mūs netiesās, kad tie putni sāks lidot pie viņiem? Un vēl... Daži vēlas zināt, vai tā ūjināšana būs apmaksāta, vai arī brīvprātīga piketēšana?

Visu cieņu, PĒTERIS no Cēsīm.

AR DZIESMU UN DESU

DADZĪT, 01.18.2006. Latvijas Avīzes 21. lpp publicēts rakstiņš - Vācijā top Mocarta rotaļu lāč Rakstā ir runa par suvenīru ražojumiem Mocart kunga 250. dzimšanas dienas sakarā: rotaļu lāč muzikāli krūšturi, jogurts un desas.

Par lāčiem skaidri pateikts - tie atskaņos Mocarta Mazo nakts mūziku. Nekas nav sacīts, ka un kad spēlēs muzikālie krūšturi. Vai krūšturi dziedās, kad nēsātāja pati pakustēsies, vai arī, ka, kāds to paspaidīs kopā ar saturu. Bet vistrakāk i ar jogurtu un desām! Kā lai ēd kaut ko tādu, ja ne zini, ko un kurā brīdī tas atskaņos, vai ēdot vai arī.. turklāt, vai tas izklausīsies pēc stīgu kamerorķestri vai armijas pūtēju izpildījuma?

Ar cieņu, Jums zināmais Z.RIMKĒVIČ.

BEZ KOMENTĀRIEM

Šo bildi DADZIS saņēma pa e-pastu.
Paldies noslēpumainajam sūtītājam!

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A310, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957.gada divas reizes mēnesī, reģ.apl.Nr.000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts", viērsģ.Nr.40003757328, Graudu iela 68-A310, Rīga, LV-1058. Tālr.: 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns, Humora daldas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr.: 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļauja

LATVIETI, TEV PUTNIŅŠ GALVĀ!

Beidzot! Gadu simtiem mūsu senči un senču
či, sēdēdami visās iespējamās pozās, ir
ditējuši, par to, kas mums trūkst. Citas tautas
citas – šitā, bet mēs – nekā! Kur bijām, tur arī
ikām. Tā nu arī mēs droši vien būtu sēdējuši
gadu simteņiem, ja vien mūsu viedā Valsts
zidente, stāvēt pie Brīvības pieminekļa pašā
as centrā, tieši un nepārprotami ar pirkstu
arādītu, kur tas suns aprakts. Ne jau trūkst,
īe, ne kā! Par daudz mums, dārgie letiņi, tajā
viņā atrodas! Izrādās, putniņš tur dzied! Tur tā
na.

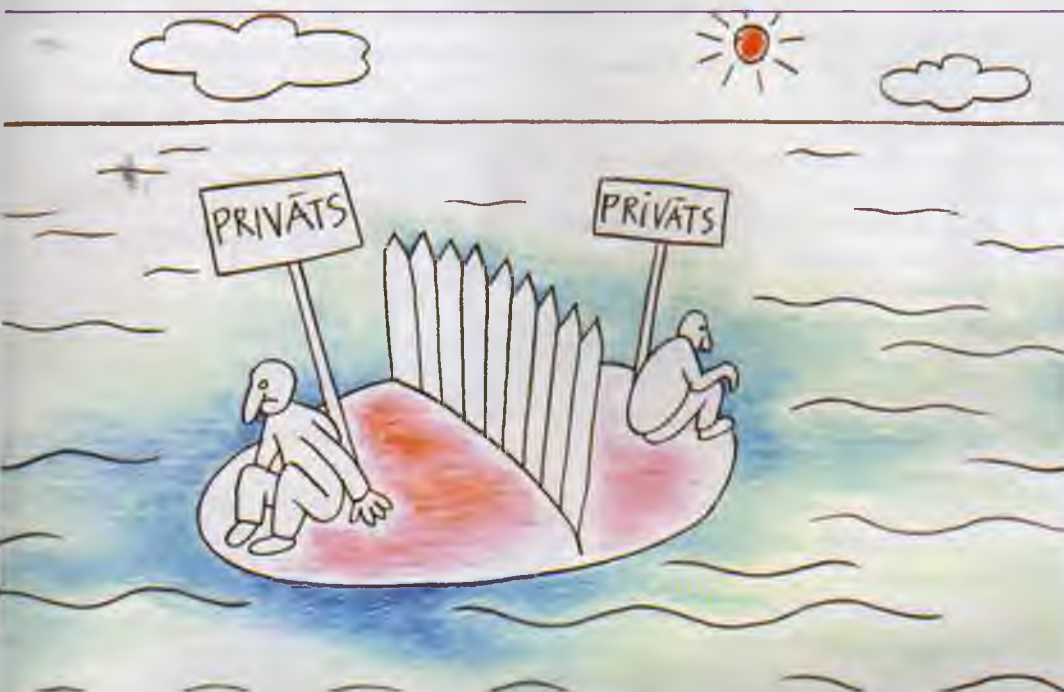
Klausoties putniņa dziesmā, mēs ejam ne tos
us un darām ne tos darbus. Vai tad vēl jābrīnās,
mums pārmet, ka latvietis ne pa tām durvim

iegājis un ne pa tām iznācis?! Putniņš un tikai
putniņš pie visa vainīgs! Pēc kara mēs visi, jauni
un veci, pieplakuši pie radioaparātiem, cauri
traucētāju sprakšķiem klausījāmies radiopārtraides
no Londonas, kuras mūs aicināja nepadoties,
turēties līdz pēdējam vīram mežos – Rietumi mūs
nepametis!

Tagad mēs skaidri zinām – vainīgas nebija
radiopārtraides un vainīgi nebija Rietumi. Vainīgs
bija putniņš galvā! Tas pats putniņš, kurš lika
mūsu tēviem cīnīties leģionā, bet vectēviem –
strēlniekos. Putniņš, kurš neļāva cauri septiņsimts
gadu ilgai svešu tautu kundzībai aizmirst to,
ka esam latvieši savā tēvu zemē. Izrādās, mēs
tādi paviegli esam bijuši no laika gala. Vai tad

nu jābrīnās, ka saklausījušies visādas putniņu
vidžināšanas, gribējām parādīt godu tēvu un
vectēvu piemiņai? Neraugoties uz to, ka KĀDAM
tajā vai viņā pusē tas nepatīktu? Vai KĀDS ne-
tīktu ievēlēts kārtējā Politbiroja? Putniņus, kā
zināms, mēdz likt būrišos. Nu tādos, līdzīgos kā
žogs ap Brīvības pieminekli 16. martā. Problēma
tā, ka galvā mītošo putniņu būrīti ielikt pagrūti.
Toties tagad mēs vismaz zinām, kur ir meklējama
ļauuma sakne un Prezidentes kundzei par to liela
pateicība! Tiesa, kas pavieglis, tas laikam jau tāds
uz visiem laikiem, it īpaši pavasarī, un tādēļ pārāk
par to putniņa dziesmiņu nebēdāsim! Ja jau tik ilgi
dziedājis, tad lai padzied vēl – varbūt, ka citugad
dziedās bez žogiem!

Putniņa dziesmiņā klausījās DADZIS

R. Mežavilka

A. Mukāns

SPĒLE JŪRMALAS STILĀ

Jukka Rislakki

2006.gada modelis "LATVIJA" TAGAD AR AUSTIŅĀM

UZSŪC PILNĪGI
VISU INFORMĀCIJU!

ORVELA MOTĪVS

Kurš mainīgāks, tas pirmais
Pie pilnas siles klupis,
Un bešā paliek sirmais,
Un kautrīgais un glupais.

Bet politiķi skatās,
Kur budžetā ir caurums:
– Jums visiem mutes platas,
Bet sile pārāk šaura.

ARNOLDS AUZIŅŠ

IEPRIECINI SEVI LIELDIENĀS!

NOPĒRC MĪLOTAJAM KRĀSOJOŠUS BOKSERSORTUS

JAUTRĪBA GARANTĒTA!

G. Ziemeļa fotokolāža

KURMJA RAKUMI

- Dzerot uz veselību, neaizmirsti, ar ko esi saslimis.
- Dāvinātam žigulim spidometrā neskatās.
- Arī šaurai mugurai var būt plata aizmugure.
- Jūtoties kā mājās, neaizmirsti, kad jāiet mājās.

FRANCIS USĀNS

TESTS

VAI ESI GATAVS LIELDIENĀM?

Vai esat pamanījuši, kādas tik cūcības par mums – latviešiem – ārzemēs nerunā?! Mēs esot šitādi un mēs esot tādi! Slinki pēc vella un nelabojami kukulņēmēji! Bet pašu galveno nav pamanījuši – mēs esam liksmākā tauta Eiropā! Pasaki Jāņi un apkārštāvošajiem jau būs alus garša mutē!

Nevajag pat Jāņus. Dodiet tik iemeslu svinībām un latvietis tūdaļ būs pirmajās rindās. Pie šāda entuziasma gadās arī kaut ko sajaukt un nosvinēt nevis Jāņus līdz Pēteriem, bet gan Jaungadu līdz Jāņiem. Tas nekas! Neliela zināšanu atsvoidzināšana pirms katriem svētkiem, kā šoreiz pirms Lieldienām, un viss aizies kā pa diedziņu! Atiet!

1. Māra senajiem latviešiem bija Zemes māte, bet Lieldienu zaķis:

- a) pavasara dieviņš;
- b) smuka meitene pavasara svētkos;
- c) pārtikas produkts.

2. Lieldienas rītos gājuši šautinieki ar žagariem apkārt un situši gulētājus, prasdami: Ko soli? Viņiem vajadzējis dot:

- a) pa purnu, lai liekas mierā;
- b) alu, lai piedzeras un tad liekas mierā;
- c) olas.

3. Lieldienās vajag daudz šūpoties, tad visu gadu:

- a) vems;
- b) būsi burās;
- c) nenāks miegs.

4. Ja kāds, kurš agrāk taisījis šūpotnes, tās vairs neceļ, tad:

- a) tiek izmests no partijas;
- b) tas šogad sāks ņemt kukuļus;
- c) labie (!) gari atriebs pie tā lopiem un tos iznīcinās.

5. Kurš olu bez sāls ēd, tas:

- a) ir ārsts dietologs;
- b) ir negausis;
- c) visu vasaru daudz melos.

6. Kurš lieldienās olas zogot, tas:

- a) rudenī kļūst par deputātu;
- b) top Lieldienu zaķa sakosts;
- c) paliekot tikpat plīks kā ola.

7. Lieldienās bērniem vajag ēst daudz olu, lai:

- a) vakarā sāpētu vēderiņš;
- b) priekšlaikus iestātos pubertitāte;
- c) augtu apaļi kā olas.

8. Ja pirmā Lieldienā caur pirts lodziņu lien, tad:

- a) tiek čokā par seksuālu uzmākšanos;
- b) vakarā neskātās Playboy kanālu;
- c) aītām gara vilna augot.

9. Lieldienu ritā šķidrā nātnā lupatiņā jāieber svaigs kurmjā rakums un ar to jāsaberž govij mugura, tad:

- a) govš jums iesper tā, ka pamaz neliekas;
- b) dakteri jūs atbrīvos no dienesta armijā;
- c) viņa nebizos.

10. Lieldienās olu čaumalas jāber caur vīrieša biksām, tad:

- a) viņš iesūdzēs jūs tiesā;

- b) viņš seksuāli iekāros bērēju;
- c) vārnas cāļus neēd.

11. Lieldienā jāvēra gaļa un kauli jāaprok visos četros stūros, lai:

- a) noslēptu sievasmātes liķi;
- b) izmantotu kaimiņa suni grausta nojaukšanai;
- c) kurmji zemes neizceltu.

Testa rezultāti

1. Ja, atbildot uz testa jautājumiem, biežāk esat izvēlēties **a)** variantu, tad man ir jājautā: – Vai jūs neesat melnā humora cienītājs? Nesatraucieties! Tas nekas, ka dažu svinību jēgu jūs pārpratāt un neviļus sabiedēsīt ārvalstu tūristus ar savas dzīves izpratni. Visaptverošajai latviešu liksmīgai dzīvei tas netraucēs! Kas gan būtu ēdiens bez sāls un humors bez melnajiem jociņiem?!

2. Ja, atbildot uz testa jautājumiem, biežāk esat izvēlēties **b)** variantu, tad man nav ne īpaši daudz, ko jums teikt. Jūs esat īstens latvietis, kurš vadās pēc principa – sākumā nosvinēsi, tad noskaidrosim, ko īsti svinējām, ja vispār. Jūsu dzīvesprieks ir apskaužams un tas nepazīst šķēršļus. Tā turpiniet!

3. Ja, atbildot uz testa jautājumiem, biežāk esat izvēlēties **c)** variantu, tad jūs esat latvietis no matu galiņiem līdz papēžiem! Jūs esat vispār kur tiek kaut kas svinēts, vienmēr mīļi gaidīts, apčubināts, un, atšķirībā no vairuma liksmotājiem, pat pēc divdesmitā alus kausa vai Lieldienu olas spējat precīzi paskaidrot, ko, kāpēc un kādā veidā jūs šeit svinat! Tas nekas, ka sieva uz jums raud, kaimiņi ienīst, bet suns tik pa retam jūs atpazīst. Bez jums latvieši vairs nezinātu, ko un kāpēc svin, un tāpēc izmirtu. Jūs esat mūsu gods un acuraugs!

Sagatavojis DZ. MELNŠ

Sludinājumi:

- Oriņu pagasta ugunsdzēsēju komanda piedāvā darbu ugunsrijējam.
- Pilsoni, kurš nesen Burbulciema teritorijā atrada četrus zirga pakavus, lūdz atdot vismaz zirgu.
- Pārdod pirmskara lauku māju pagasta nomalē. Lielceļš tālu. Vietējo birzi šķērso naftas vads Polocka – Ventspils.

100 gramu un kultūra

Lietussargu ražotājiem jālūdz Dievs, lai būtu lietaina vasara.

Sandaļu ražotājiem jālūdz Dievs, lai būtu sausa vasara.

Alus ražotājiem jālūdz Dievs par karstu vasaru.

Vienīgi degvīna ražotājiem nav laika noņemties ar Dieva lūgšanu – viņiem jāražo.

ANDRĒJS SKAILIS SKLEROZE

G. Bērziņa zīmējumi
(turpinājums no 6. numura)

50. NEKĀDU GURĶU NEBŪS, – VIŅAM TIKA BARGI ATBILDĒTS. – E
SAKI, KUR TU LIKI MAŠĪNU!
– MAŠĪNU... – BITERFIŠS LĒNĀM SĀKA DOMĀT. – JĀ, ES LAIKA
IEKĀPU VIENĀ MAŠĪNĀ.

48. – NOSPERTS! – DRĒBE IEKLIEDZĀS. – KUR IR MILIČI? KĀPĒC VIŅI
NEREDZ, KA SPER MAŠĪNAS?

51. – UN PĒC TAM?
– PĒC TAM ES BRAUCU... UZ PRIEKŠU... UN TAD ES IZKĀPU ĀRĀ... E
NOLĀDĒTĀ SKLEROZE!

49. MILIČI TIK NEVARĪGI NEMAZ NEBIJA – JAU NĀKAMAJĀ RĪTĀ
„ZAPIĶA” ZAGLIS BITERFIŠS SĒDĒJA AIZ RESTĒM, ŽAGOJĀS UN
PRASĪJA SKĀBU GURĶI.

52. – KUR TU IZKĀPI?
BITERFIŠS DOMĀJA, ILGI DOMĀJA.
– KAUT KUR. DIEVA DĒĻ, APŽĒLOJIETIES AR VIENU SKĀ
GURĶĪTI!

(turpinājums seko)

DADZIS VALDĪBĀ

Pabijis Saeimā, DADZIS manija, ka lielākoties šķēpi tika laužti par un ap priekšvēlēšanu reklāmas jautājumu, tomēr mēles galiņā joprojām jaušama 16. marta kaislibu pēcgarša...

V. Buzajevs (politisko organizāciju apvienības Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija)

...Baštika kunga negausīgā ministrija "apēd" 8,7 miljonus latu gadā, un ja šo ministriju nekavējoties izformētu, tad ģimenes valsts pabalsta apmēru jau šodien varētu palielināt par 2 latiem. Tad to varētu nosaukt par Baštika pielikumu.

V. E. Bresis (Zaļo un zemnieku savienības frakcija).

Un tad man radās tādas pārdomas: vai mums, kolēģi, nevajadzētu šīs atceres dienas sadalīt divās daļās? Viena daļa būtu politiķu atceres dienas – priekš politiķiem, otra būtu tautas atceres dienas – priekš tautas.

P. Tabūns (frakcija Tēvzemei un Brīvībai/LNNK).

Cienījamie kolēģi! Grinblata kungs jau pateica, ka Eiropas Parlamentā pārstāvētie mūsu deputāti nekandidēs Saeimas vēlēšanās.

(No zāles: Neticam!)

...Kāpēc lai viņus ierobežotu? Tas attiecas arī uz visiem citiem Eiropas Parlamenta deputātiem. Kas ar viņiem ir noticis: vai viņi ir spītīgi? Vai viņi ir likti sevi rekomendējuši? Vai viņi ir bistami?

(No zāles dep. V. Orlovs: Viņi nedomā par Latīni! Nevar piesaistīt investīcijas Latgalei!)

A. Kiršteins (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Atbilde Kabanova kungam par svešo mentalitāti. Ja jūs piedzēries ejat otra svētkos un izbāzāties kādā jubilejā kaimiņu sētā, tad to pa-

rasti sauc par ļoti sliktu mentalitāti. Es nezinu, ka Latvijas pilsoņi ar normālu mentalitāti 9. maijā būtu gājuši traucēt, piemēram, sarkanarmiešiem iedzert savu šnābiti, ka viņi būtu pārgērbusies par padomju koncentrācijas nometņu ieslodzītajiem ar piecstaru sarkanajām zvaigznēm, kas izgrieztas uz pieres, vai ka normāli Latvijas cilvēki 9. maijā būtu pārgērbusies par skeletiem un tēlotu ukraiņu badacietējus. Es domāju, ka cilvēki ar normālu mentalitāti katram jāva svinēt gan viņu vēsturiskās piemiņas dienas, gan reliģiskos svētkus. Jūs, Kabanova kungs, to isti laikam nesaprotat, citādi jūs nebūtu vilcies tur, kur jūs neaicina.

Un te tāds žurnālists Anatolijs Gončarovs saka, ka mūsu izcilā deputāte Ždanoka Eiropas Parlamentā ir publiski paziņojusi, ka viņa aizstāv Krievijas intereses. Tātad Gončarovs to ir paziņojis, un katrs viņa sacīto var izdrukāt, ka Ždanoka no Maskavas esot saņēmusi no 700 līdz 800 tūkstošiem dolāru, kas, protams, nav taisnība, jo Ždanoka pati palabo...: "Jā, esmu vērsusies Maskavas mērijas fondā "Rossijaņe", bet tur runa bija tikai par 30 000 dolāru lielu palīdzību. Bet nekādu lielu naudu no Maskavas tomēr neesam saņēmuši."

A. Kampars (frakcija Jaunais laiks).

Ziniet, mēs labi saprotam, ka nedz Tabūna kungs var pastāvēt bez Plinera kunga, nedz Rasnača kungs – bez Ždanokas kundzes. Tie ir tādi divi galēji poli, kuriem vienkārši vienam otrs ir jāuztur.

Mēs darām visu, lai Ždanokas šeit, Latvijā, nebūtu. Gandrīz, gandrīz izdevās. Ždanokas nav nedz medijos, nedz presē. Viņa ir kaut kur Briselē. Kaut kur tur sēž, kaut ko tur dara. Prasa kaut kādu naudu no Maskavas.

V. Orlovs (politisko organizāciju (partiju) apvienības Saskaņas centrs frakcija).

Mēs nomainījām vārdus "psihisku slimību" ar vārdiem "psihiskiem traucējumiem". Un, ziniet, es runāju ar speciālistiem, un viņi man teica, ka gadījumā, ja tiks pieņemts tādā redakcijā likums, kuru, protams, es atbalstu un mūsu frakcija atbalsta, tad daži no klātesošajiem deputātiem būs problēmas kandidēt nākamajās vēlēšanās.

Atcerieties – iepriekšējās Saeimas laikā masu medijos ļoti ilgi diskutēja par mūsu Prezidenta trīci, par to, ka viņam galva trīc, un bija jautājums:

vai tā viņam ir Parkinsona slimība vai Parkinsona sindroms?

J. Lagzdīņš (Tautas partijas frakcija).

Šis priekšlikums simbolizē šā nejdzīgā kuma būtību, un šā likumprojekta, kā arī daudz citu priekšlikumu, kas šodien ir iesniegti, būtībā ir tāda: ierobežot vārda brīvību, ierobežot preses brīvību, aizbāzt muti sabiedrībai.

Tautas partija nevar atbalstīt šo priekšlikumu, tā neatbalstīs arī daudzus nākamos priekšlikumus, kā arī neatbalstīs likumu kopumā.

(No zāles dep. L. Ozoliņš: Kam pieder prese?)

K. Šadurskis (frakcija Jaunais laiks).

Paldies Lagzdīņa kungam, jo viņš vismaz runā godīgi. Tautas partija ir pret šo likumu, un Tautas partiju var saprast. Droši vien dzintarjūras sižeta jau ir safilmēti, un kā lai tos neparāda?

V. Buzajevs (politisko organizāciju apvienības Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija)

Saskaņā ar Satversmi Latvija ir neatkarīga valsts. Taču šodien mēs gribējām steidzamību kārtībā pieņemt likumu, kas ir pretrunā ar Satversmes 1. pantu. Ja ir runa par paviljonu būvēšanu sakarā ar NATO sammitu, mēs gribējām mainīt likumu.

Es neesmu pret šo apspriežamo komisijas priekšlikumu, jo saskaņā ar šo priekšlikumu mainām likumu ne jau uz visu mūžu, bet tikai uz vienu gadu. Un pēc NATO sammita tomēr neatkarība būtu atjaunota.

DADŽA VIESIS

Šoreiz DADŽA viesu namiņā aicināta grupa **BOROWA MC**. Trīs jaunieši no Latgales – *Bet-menc*, Guntra un Ingars, kas Latvijas mūzikas dzīvē apvienojumā ar lielisku muzikālo izpildījumu ienesuši dziesmas latgaļu valodā. Bez tam grupai piemīt kāda īpašība – viņi nav lielīgi, bet lepni. Lepni par savu valodu, par savu mūziku, un protams, par to, ka pateicoties viņu dziesmai, kāds puisis esot atradis savu mūža mīlestību.

Bet DADŽIS arī grib palepoties, šoreiz ar savām zināšanām zinātnē, tehnikā un vēsturē. Tādēļ ir nolemts un zvaigznēs rakstīts, ka šoreiz DADŽA viesi pakļauti nopietnam zinātniski intelektuālam testam.

DADŽIS: Mākslinieki esot tādas ēteriskas būtnes, pa gaisiem vien. Tādēļ būtu interesanti redzēt jūsu skatījumu uz zinātni, tehniku un vēsturi. Princips tas pats vecais – atbildiet nepārdomājot, uzreiz. Ieskaitītas tiks tikai zibenīgās atbildes. Gatavi?

B. MC: Aiziet!

DADŽIS: Cik zirgam vajadzētu ragus?

B. MC: Sešus! Noteikti, ka sešus!

DADŽIS: Kādēļ?

B. MC: Tādēļ, ka tā būtu visideālāk aizsargāties no govīm.

DADŽIS: DADŽIM gan šķiet, ka pietiktu ar diviem – tad zirgs būtu gandrīz ideāls dzīvnieks.

Iedomajieties – jūs esat iegādājuši visu nepieciešamo elektrotehniku mājai, piem. gludekli, mikroviļņu krāsni, veļas mašīnu, utt. Kā vēl trūkst, ai sievasmāte justos pilnīgi laimīga?

B. MC: Putekļsūcēja?

DADŽIS: Nē – elektriskā krēsla!

B. MC: To jau mēs pagājušajā gadā iegādājāmies.

DADŽIS: Tad jau zināsiet, kas ir zobrats?

B. MC: Īstus zobratu var redzēt, kad aiziet pie zobārsta, mūsu pusē. Tur ir tāda atmosfēra, kā pašmāju laikos. Un zobārstu aparāti līdzinās zobratiem.

DADŽIS: Ir dzirdēts, ka zobratu var iegūt arī tad, ja veļas mašīnā ievieto protēzes.

Cik ziloņu var sakāpt Moskvičā?

B. MC: Reiz mēģinājām iestumt pāris ziloniņus Ingara zilajā Moskvičā. Vairāk par diviem neizdevās. Bet mēs mašīnā sakāpjām trīs! Secinājām, ka esam mazāki par ziloņiem...

DADŽIS: Cik papēžu zābakus spēj nonēsāt sievietē savas dzīves laikā?

B. MC: Vai ir tāda statistika? Četrpadsmit, noteikti!

DADŽIS: Paldies par minējumu, pat zinātne par patiesajiem datiem vēl klusē.

Kā izbadējies cilvēks izlieto divas, plānās šķelēs sagrieztas desas ripiņas?

B. MC: Atdod kakim, dalās ar pēdējo, kas ir.

DADŽIS: DADŽIS domā, tās jāuzliek kā brilles, jo tad šķiet, ka esi pieēdies līdz acīm. Kādēļ Kašķejs savu dzīvību un spēku glabā olā?

B. MC: Kas bija pirmais vista vai ola?

DADŽIS: Kā jums pašiem šķiet? Bet Kašķejs pēc dabas ir jūtīgs un trausls cilvēks...

Kādēļ Troju iekaroja ar koka zirga palīdzību?

B. MC: Tāpēc, ka koka zilonis bija aizdots citiem.

DADŽIS: Paldies, DADŽIS ievēroja, ka uz vai-rumu no jautājumiem atbildat pēc pašu pieredzes. Tātad ir saskare ar tehniku? Piemēram, zilais moskvičs?

B. MC: Jā! Ar to braucam gandrīz uz visiem koncertiem. Tipiskākā reakcija – bijām uz koncertu, skatītāji iznāk mūs pavadīt. Pie kultūras nama stāv četras mašīnas – BMW, Subaru, Moskvičs un Mercedes. Visi skatās, pie kuras iesim. Piegājām pie Moskviča. Visiem aizraujas elpa – un ar šitādu jūs atbraucāt no Rēzeknes?! Un brīnās – ir pat tehniskā! Mēs ieļecam iekšā, un galvenā doma – iedarbināt! Lai tā eleganti aizbrauktu. Aizbrauksim un tad jau Guntra varēs lekt ārā, lai tālāk stumtu! (smejas) viņa mums vienmēr stumj mašīnu.

DADŽIS: Domājams, ka visiem patik jūsu mašīna – šobrīd liekas, jūs vispār visiem patīkat!

B. MC: Tas gan ir pilnīgi aplami. Reiz uz kāda braucoša autobusa izlasīju – mani milēs simts, bet ienidīs tūkstotis. Teiciens vietā! Mēs pārsvarā nepatīkam cilvēkiem, jo viņi nezina, kas mēs esam.

Bez tam daudzi tā arī nomirs ar pārliecību, ka mums ir tikai viena dziesma. Žēl, ka šajā informācijas pārbagātībā cilvēki nav spējīgi noorientēties – kaut uzspiestu internetā mūsu grupas nosaukumu un apskatītos...

DADŽIS: Un kā gāja Eirovīzijā?

B. MC: (Klusums) Ē... mūs ļoti atbalstīja. Man ļoti patīk, kā Latvijā mūziķi uzskata, ka viņi ir pasaules nabas. Protams, ne visi. Ar daudziem sadraudzējamies. Piemēram, grupas *Gein-fast* basģitārists Ingaram jau septiņus bērnu šampaniešu ir parādā.

DADŽIS: Un tomēr latgaļi tagad ir uz popularitātes viļņa.

B. MC: Šobrīd patiešām ir novirze uz latgaļiem. Un mēs esam tādi, kā karognesēji. Protams, ir patīkami saņemt vēstules no klausītājiem, piemēram, pateicoties jums esmu sācis runāt latgaliski. Nesen saņēmām vēstuli, ka puisis dēļ mūsu dziesmas ir atradis meiteni. Tas ir ļoti jauki, pat ja viņš vienkārši ir piedzēries un uzdrošinājis viņu uzlūgt uz deju, kad ir skanējusi mūsu dziesma.

DADŽIS: Bet piemēram, rīdnieku un latgaļu humora izjūtas atšķiras, vai nepiekrītāt?

J. Bulikinas draudzīgs ša

B. MC: Iespējams. Latgalē tuvāks ir krievalentalitātes humors. Dzīvīgāks, artistiskāks. Rgadījumā lasīt labu joku par latgaļiem. Viens ir b – ar ko atšķiras kāzas no bērēm Latgalē. Bērēs pvienu dzērāju mazāk. Tas, protams, nav patiesi, lsmieklīgi.

DADŽIS: Un kā ar senām tradīcijām, piemēram – kandžiņa?

B. MC: Tādālieta ir – pārsvarā privātai lietošanai. Piemēram, atvedām uz albuma prezentāciju – daļabs pēc tam nāca klāt un prasīja, kad nākam albums iznāks. Latgalē vienkārši tās naidiņas mazāk, darbojas, tā sacīt, naturālā saimniecīvis viss tiek gatavots mājās.

DADŽIS: Un vai koncertos negadās kādi kriozi, vai jautriības?

B. MC: Paņemiet Guntru uz koncertu jautriība būs garantēta! Kā viņa allaž grib izpalīdzNes ģitāru un apkārt neskatās. Kā pagriežas kādam iesit. Mašīnā mēģina iekāpt, ģitāru no pciem nenoņēmusi. Bet tā mums kopā ir ļoti inresanti, esam drūmi tipi, un mākam viens otru ātri uzvest uz skumjām domām. Taču no tā roc liela jautriība.

DADŽIS: Paldies par interviju! Ko BOROV novēlētu DADŽA lasītājiem?

B. MC: Ja, draugi, jums dadzis pieķeras p labā sāna, vienmēr pagrieziet tam arī kreiso, v vēl labāk – kritiet tam virsū. Un samīļojiet Ruļavojo!

Pīrādziņš atbrauca uz pilsētu nopirkt sāli un ērkociņus. Vairāk viņam naudas nebija, vienīgi – tīpakabīletei. Visu skanošo viņš bija atdevis, pērkot cukurbiešu kombainus, jo valdība pērnvasar solīja pagātīgi iepirkt saldās bietes. Pīrādziņš svēti turēja bijušā vadoņa Kārļa Ulmaņa piekodinājumu – ka jābūt trīs karotītes cukura, jo Latvijas āres rotāja tieši trīs cukurfabrikas. Nu knapi elsa vairs ti kai dienas, un Pīrādziņš atteicās no saldās kafijas par labu āplokmaizēm – šitos dārzeņus pagaidām varēja ievākt ar rokām, tur kombainus nevajadzēja.

Un tā, Pīrādziņš mēģināja atrast kādu sīkodu, kur iegādāties divas nule minētās manas. Visapkārt bija tikai leīšu lielveikali, bet, tā kā Pīrādziņš gandrīz neko neprata pateikt lietuviski, viņš kautrējās iet iekšā mirdzošajos šopos. Nagala laucinieks apjauta savu sūro likteni: sāli un ērkociņus neatrast, tāpēc vismaz par galvaspilsētu astaigās.

Un pilnīgi nejauši viņš nonāca kādā lielā urzmiņā, kuras mērķi un nolūkus viņš nesarata ne sists. Bet bija tā. Kāda sieviete, tērpusies malkā zvērādas manteli, vicināja pa gaisu rokas, rīdi pa brīdīm pieliekot pirkstu pie deniņiem, it ā teikdama: muļķi jūs esat un muļķi nomirsiet. Ļīnai apkārt kā sāls kluči stāvēja kaut kādi vīriņi r baltām zarniņām ausis un vērīgi lūkojās apkārt. Ievietī bija apstājuši ļautiņi, kuri, viens pār otru

blāudami, atkārtoja kaut ko par prezidenti, kādu mums nevajag, un par kaut kādu žogu, kas uzslīets apkārt pieminēklīm. Pīrādziņš paskatījās uz augšu – jā, patiesi, apkārt visai glītam pieminēklīm bija saslietas stalažas, kas itin nemaz nevairoja pieminēkļa skaistumu.

Pīrādziņš, brīdi pavērojis kažokādās tērpto sievieti, izdarīja vairākus secinājumus: pirmkārt, viņa nebija draugos ar „zaļajiem”, kuri uzskatīja, ka dirāt zvērus nav labi, otrkārt, viņa nezināja, kur var nopirkt sāli, lai iesāļitos, bet treškārt – un galvenokārt –

sieviete galīgi neprata žestu valodu, tik vien kā pagrozīt pirkstu pie deniņiem.

Tāpēc Pīrādziņā nobrieda plāns: pamācīt visādi citādi jaukajai sievietei, kā jārunā ar rokām – lai nu kas, bet Pīrādziņš šo valodu gana labi pārzināja, laukos starp traktoristiem dzīvodams.

Pīrādziņš pastūma nost puišelūs ar baltajām zarniņām ausis un sāka mācīt kažokoto sievieti. «Lai pateiktu, ka jūs viņus nemilat un gribat visus aizsūtīt ļoti tālu, vajag parādīt vidējo pirkstu, nē, ne tā, uz augšu paslieniet. Nē, ne kā āķi, bet

taisni,» Pīrādziņš laboja.

Kad sieviete bija samācījusies šo žestu, Pīrādziņš ķērās pie nākamā. «Izstiepiet kreiso roku un saveciet pirkstus dūrē. Jā, tieši tā. Un tagad ar labo roku kārtīgi iemauciet pa elkoņa locītavu, l roka automātiski saliecas taisnā leņķī. Jā, ideā! Un tagad skaļi iekliedzieties: «Vot, jums!»... N ļoti labi jums sanāca!» priecājās Pīrādziņš. Sieviete kažokā azartiski slēja vidējo pirkstu, liec roku leņķī un klaigāja, un tas bija tik atraktīvi, l Pīrādziņš gluži vai aizmirs, ka viņam jānopēr sāls.

Viss beidzās ar to, ka Pīrādziņš tika pieņem darbā minētās kažokotās sievietes kancelejā – p žestu valodas guru. Stāsta, ka viņš savā jomā es ieviesis jauninājumus: tagad kažoksievietes p dotie runā ne tikai ar roku valodas palīdzību, b izmanto arī visu ķermeni, piemēram, rāda plik dibenu, kas nozīmē vēlējumu drīzāk sagaid saulainu laiku, vai arī intensīvi kasa paduses, ka ir nepārprotams vēstījums iegādāties dezodorantu. Izskatās, ka Pīrādziņš kancelejā iekārtojies uz ilgiem laikiem: žestu valoda ir tik plaša u daudzveidīga, ka nepietiks tikai ar vienu ķermeni. Pīrādziņš jau pilnvarojies pieņemt darbā vesel bariņu ar ķermeņiem.

Monika Miltupel

POLITISMI

Politiskās spēles visvairāk līdzinās aklo vīstīņu rotaļai: tikai dažiem acis ir vaļā, visiem pārējiem tās it kā ir ciet. /P. Buasts/

Kā labs ārsts domā par saviem pacientiem, tā politiķis vienmēr domā par vēlēšanām. /Grigorijs Javlinskis, krievu politiķis/

Politikā varai ir tik pat ilgs mūžs, cik šodienas avīzei. /Allans Koens, amerikāņu eksperts/

Politikā nespēlē, tikai pastāvīgi jauc kārtis. /Karols Ižikovskis, poļu rakstnieks/

ZINĀTNES PASAULĒ

Kāds ģenētiķis klonējis gaili, kurš dēj zelta olas. Zinātnieks savam lolojumam devis vārdu – Māris.

- IEVĒRO DIĒTU? SKAT, KĻUVUSI CAUR SPĪDĪGA KĀ SNIEGPĀRSLIŅA
- GAIDU ATGRIEŽAMIES NO ĀRZEMĒM BORJU...

Lai uzzinātu vairāk par feļetonā *Pīrādziņš un žestu valoda* pieminēto izdarību un dažādu citu žestu nozīmi, DADZIS konsultējās ar zītu speciālistu šajā jomā, habilitēto doktoru laigoni Rociņu. Jūsu uzmanībai šīs sarunas enogramma:

“slēpta” augstprātība

slēpti meli

izmisums

pirksti norāda uz slēptu parākuma apziņu

nu tik būs...!

esmu pieķerts...

viss kārtībā!

varbūt arī jūs kādreiz būsiat tāds pats veiksminieks kā es

Seksuālā intelekta deficīts

Tā nu tas ir, pēdējā laikā man bail iziet uz ielas. Nē, nosīšana un aplaupīšana mani nebiedē – veči nekā nevar nolaupīt, viņiem nekā nav – es baidos no iztaujāšanas. Tagad masu medijos radusies tradīcija iztaujāt *sastaptos cilvēkus Rīgas ielās*. Un tas ir bīstami. Pagaidām mani vēl uzskata par mērenu sklerotiku, taču pēc aptaujas būšu smagi izblamējies un tikšu nolikts uz stulbo plauktiņa. Esmu pārliecināts, ka saruna skars seksa problēmas, kas mūsdienās kļuvušas ārkārtīgi svarīgas un vitāli būtiskas. Nav saprotams, kā mīļā latviešu tautiņa agrāk varēja iztikt bez *vaginās monologiem*, Dāvida šoviem un seksuālās minoritātes praidiem. Beidzot, paldies Dieviņam, nākusi atjēgšanās un nokavētais tiek drudzaini atgūts. Diemžēl mana gadagājuma veči un es it īpaši nespēju izsekot visām seksterminoloģijas niansēm un smalkumiem. Sakiet, ko lai atbildu, ja iztaujātāji interesēsies, kāda ir mana seksuālā orientācija?! Ko tur liegties, orientēšanās tik delikātā sfērā man sagādā zināmas grūtības. Tas, ka, braucot pa jūru un šķērsojot tuksnešus, jāskatās uz kompasu bultiņu, man ir zināms, taču uz ko jāskatās, lai seksuāli orientētos? Miglaini es tā kā varu iedomāties, bet kauns teikt...

Ak, vai, tas nav vienīgais jautājums, uz kuru nevarēšu atbildēt! Piedodiet par atklātību, taču man nav saprotams, kāda starpība ir starp *pederolezbistu* un *lezbopederastu*. Pirmais it kā esot dakteru brāķis, kuri mēģinājuši manīt kungu dzimumu, bet nav noveduši lietu līdz galam. Savukārt *lezbopederasti* rodotos pēc dāmas nemākulīgas pārtaisīšanas. Laikam jau tā tas ir.

Nākamā neskaidrība ir ar *monoseksuālismu*, respektīvi, seksošanu vienatnē. Tas, protams nav iespējams, nonsens! Ir obligāti jābūt vēl kādai personai, kaut vai piepūšamai gumijas sievietei vai piepūšamam vīrietim, bez tā nevar. Kas attiecas uz

biseksuālismu, to es tā kā varētu apjēgt – seksošan ar divām dāmām uzreiz. Nav slikta ideja, taču ma tas diez vai būtu *pa kniebienam*. Tie gadi, tie gadi. Arī jēdziens *heteroseksuālisms* ir puslidz skaidrs. He tēra, kā zināms, ir vieglprātīga dāma un *heteroseksuālis* kungs, kas glūn uz Čaka ielas pusi. J tā, tad *heteroseksuālis* es noteikti nevaru būt, p šodienas cenām pensija par mazu. Bet varb esmu *poliseksuālists* vai, kā mēdz teikt, *poligāmist*. Tātad kungs ar daudz kundzēm? Kādi murgi – rei jau biseksuālisms man nav *pa kniebienam*, kur n vēl poli...

Nav izslēgts, ka nepārtrauktā intīmo izdarību apspiešana manu fantāziju drusku samaitājus. Nesen uzzināju vēl nedzirdētu jēdzienu – *komunicēšanas partneris*. Ja tas ir tas, ko es domāju tad uzskatu par nepieciešamu izteikt nelielu brīdinājumu. Kādā preses izdevumā bija redzama bilde, itin slavenas ēstuves interjers ar lielām pie sienas piekārtām dāmu fotogrāfijām, kurām apakšā varēju izlasīt: *...fotogrāfiju tēli it kā kļūst par jūsu partneriem, ar kuriem var komunicēt daudz aktīvāk, nekā raugoties uz tiem sterilā izstāžu telpā*. Dārgie draugi, uzmanieties no komunicēšanas ar partnerēm, kas redzamas uz sienas! Man stāstīja par cilvēku, kas komunicējis ar dāmu, ko nezinām mākslinieks uzzīmējis uz neēvelētu dēļu sētas. Ko municēšana beigusies bēdīgi, cilvēks ierāvis vāgri vietā skabargu.

Tā, redzat, ir ar tām intīmajām būšanām, tāpēc esiet piesardzīgi un, ja jūsu seksuālais intelekts ir tik nožēlojams kā mans, daudz apkārt nestaigājiet. Jums var piesieties iztaujātāji un, atbildēdami uz vienu no jautājumiem, varat smagi izblamēties. Sakiet, kam tas vajadzīgs?

ANDREJS SKAILIS

AVIŽU ZIŅA:

LPP ierosinājusi grozījumus Krimināllikumā, kuros paredzējusi sodus par seksuālo pakalpojumu pirkšanu - Ls 2250 par pirmo reizi u.t.t.

BEZ VĀRDIEM

J. Kārklīns

VĀRDS LASĪTĀJIEM

RUNCIS RUDIŅŠ

Malkas šķūnī saules duncis
Cauri šķirbām krēslu tausta.
Šķūņa īrnieks rudais runcis
Pamodies un ūsas rausta.
Jaužot kaut ko savā laukā,
Rudais dodas rita gaitās.
Ak, tu, debestiņa jaukā,
Mašīna tur spīd un laistās!
– Šādām lietām cenu zinu –
Apstaigāju mašīniņu
Un pie katra ritentiņa
Mazliet asti patirinu.
Aizrīsies vēl Kaimiņmancis.
Kožot pasniegtajā desā,
Kad man blakus skaisto Minci
Redzēs jaunā mersedesā!

Atsūtījis IMANTS VANAGS

REVOLŪCIJAS PRIEKŠVAKARĀ

Veči, jāceļas mums kājās,
Nav te kārtības vairs mājās,
Sievas komandēt mūs grib,
Acis tā kā vilkiem zib!
Nauda jāatdod ir visa,
Santīms kabatā jau dzisis,
Un pat *kočiņš* mums ir liegts,
Rēķins tiek par visu sniegts!

Laikam jāprec jauna sieva,
Kas būs smaidīga kā Ieva,
Tāda vienmēr lutinās –
Kāju pēdas kutinās!

Atsūtījis LEOPOLDS MILTIŅŠ

Atsūtījis K. SOKOLOVSKIS
no Preiļu rajona

Atsūtījis VILNIS GRUNDŠTEINS
no Sējas pagasta

MANI GRAFITI

Atvērtība – tas ir, ka iestādes durvis vaļā,
vajadzīgais darbinieks ārvalstu komandējumā,
neviens nezina, kad būs atpakaļ, palīdzēt nevar
un darba laiks arī nekur nav izlikts.

Darīšanas gāžas virsū kā lavīna, bet nedarīšana
ņem virsroku.

Izdevības bieži ir neizdevīgas.

Laiks esot nauda. Dīvaini – pensionāriem lai-
ka daudz, bet naudas maz.

Nepieņemamu argumentu novērtē arī orga-
noleptiski – nospļaujoties.

Varas virsotnēs visgudrākie padomdevēji ir
elkoņi.

Bezattīstībai ir augsts reitings arī bez
sabiedriskās domas aptaujām.

Rasa domāja, ka iesēdusies paliekošā vietā.

Laiks dāvājot visu bez lūgšanās. Bet kāpēc
saka: nepielūdzamais laiks?

Inflācijas dēļ visstraujāk cēlušās maizes cenas
un zobārstniecības pakalpojumi. Jā, maizi jākož
ar zobiem!

Turiet ikšķus! Bet kurus – roku vai kāju? Kas
zina, kā būtu gājis hokejistiem, ja būtu turējuši
kāju ikšķus, jo hokejā ļoti daudz kas atkarīgs no
kājām.

Atsūtījis BRUNO VILKS

DADZIS BRĪDINA –
smēķēšana kaitē jūsu veselībai!

KAŅEPES

Kopš bērnu dienām tevi zinu es,
Mēs gandrīz katru dienu gājām pīpēt,
Gan zem skolas sola, gan aiz tāfeles
Kā mācēju es tinu cigareti.

PIEDZ.

Pedējo reiz tā gribētos ar tevi atkal kopā,
Pedējo reiz būt mūsu nopīpētā vasarā.

Vai atceries kā uzsmaidīju es
Un kā lietū gājām lasīt kaņepes,
Kā aizbēgām no stundām kopā mēs
Un sapīpējāmies zem ābeles.

Viss kārtībā, aug atkal kaņepes
Un mūsu bērni tagad vienā klasē pīpē.
Tu vienmēr būsi mana meitene
No mūsu nopīpētās vasaras.

Grupas Apvedceļš dziesmu par Zemenēni
pārdejojis ARNOLDS STIEGRAS

PASTUM, PASTUM, PIETUPIES

Atsūtījis JĀNIS BĒRZIŅŠ no Rīgas

– E S MUMS KVOTAS NESPĒJ ATŅĒM

Atsūtījis ARNIS GINTALIS

DADZIS TESTĒ

Svētki un bailes uz mūsu ielas

Dabūjis no ministru prezidenta brāzienu par cukura kvotu nedienām, lauksaimniecības ministrs Roze naski aizdieba uz ES Lauksaimniecības un zivsaimniecības ministru sēdi, lai pavēstītu, ka *Tirgus situācija putnu gaļas sektorā pasliktinās, jo nāzinās produkcijas patēriņš, kā arī kritas produkcijas cenas. Par iemeslu šai negatīvajai tendencei ir mākslīgi sacelta un uzturēta āziotāja saistībā ar putnu gripas vīrusu H5N1 izplatīšanos.*

Baigais jaunums, ne?! It kā viņiem pašiem ES nebūtu tāda pati situācija! – nodomāja ierindas vīrcējs Rore. Lai jau neēd vistas! Jau nedēļu viņš nelirojās ar putnu gaļas produktiem, kas tiešām bija kļuvuši lētāki. Arī vietējā mikrorajona tanuki bija sajutuši gaisā svētku smaržu. Kādas olu pārdošanas, ja pašas olu ražotājas dabonamas pašas!

Bailēm ir spēks! – Rore turpināja attīstīt domu

gaitu, – tās varētu kļūt par vienreizēju inflācijas mazināšanas līdzekli! Turīgākā sabiedrības daļa sabijusies no kaitējuma veselībai izvēlētos dārgākos un drošākos produktus, bet mazturīgie svinētu nedrošo produktu cenu samazināšanās svētkus. Tas nekas, ka palielinātos saslimstība un mirstība. Visi tak' esam mirstīgi. Samazinoties mazturīgo skaitam, dzīves limeņa rādītāji valstī pieaugtu. Valdība izpildītu inflācijas samazināšanas plānus un 2008. gadā ieviestu eiro. Palielinātos dārgo produktu noietam, ekonomikas izaugsme kļūtu nevis aiz matiem pievilktā, bet gan acīmredzama.

JĀNIS DZELTENTAUKS

**Statistika ir prasme
no ticamiem
aprēķiniem izsecināt
neticamus faktus.
(Evans Ēzars)**

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

ABĀ VAJADŽĪGS LĪDZSVARS...

R. Cinkuss

ES un mēs EIROPAS ADASTI

Sendienu Jurgu tradīcija pārcelties uz jaunu darba vietu jaunā mājvietā jau gadsimtu nav spēkā, taču, pavasara nemieram dvēsel uzjundījot, izmeklētājs Secis sāka lūkoties, vai viņam neatradīsies kāda silta privātdetektīva vietīņa Eiropas institūciju paspārnē. Ar nožēlu viņš konstatēja, ka pieteikšanās uz viņam piemēroto negadījumu izmeklēšanas darbinieka vietu *Eiropas Jūras drošības aģentūrā* jau beigusies. Citas *vakances* solīja dzīvot projektā menedžeru, sekretāru, asistentu un administratoru labajā maizē. Bet vai viņš maz izmeklētu šiem skaļajiem amatiem?

Izpētījis prasības sekretāres amatam *Eiropas Rasisma un ksenofobijas monitoringa centrā*, Secis nopūtās: – Būs vien jānoslēpē pavasarīgās pārmaiņu alkas, jo neesmu ne horvātiete, ne turciete!

Sludinājums rakstīts ar skaidru domu, ka skaļie dzimumdiskriminācijas nosodījumi ir tikai tukšas runas. Tajā brīdī viņš pamanīja interesantu informāciju. 2004. gada 22. martā tika apstiprināta Padomes regula (EK, Euratom) Nr. 737/2004, ar ko tika grozīti Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumi un Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, taču Regula stājas spēkā tikai tagad – 1. maijā jeb *Darba svētkos*.

Pārejas periodā līdz Regulas iedarbināšanai ierēdņiem bija paredzētas četras kategorijas, kas tika kodētas ar pirmajiem alfabēta burtiem: A kategorijā bija 12 rangi, B kategorijā – 9, C – 7 un D – 5 rangi. Vietā nākusi jauna sistēma. Tagad ir paredzētas divas ierēdņu šķiras: administratori, kuri tiek maskēti ar saīsinājumu AD un kuriem ir 12 rangi, un asistenti jeb AST, kuriem ir 11 rangi. Katrs rangs iedalās 8 pakāpēs. Katra pakāpe atbilst diviem mēnešiem attiecīgajā postenī. Pēc diviem nostrādātiem gadiem ierēdnis automātiski kandidē uz paaugstinājumu.

Kas tad slēpjas zem šiem *adastiem*? Par zemāko *astu*, piemēram, tiek uzskatīts Parlamentārais šveicars. Jā, jā, un tādu Eiropas Parlamenta ēkā esot ne vairāk par 85. Pēc jaunās Regulas loģikas šāds šveicars var aizkalpoties līdz jaunākā tehniskā asistenta amatam, taču līdz personālajam asistentam viņam tik drīz netikt. Savukārt *adi* iedalās no jaunākajiem tulkiem, speciālistiem, ekonomistiem utt. līdz ekspertiem. Bet visaugstākā pakāpe ir ģenerāldirektors...

– Interesanti, – Secis nodomāja un uzsāka sapņojumu, kurā viņš no šveicara kļūst par ģenerāldirektoru.

JĀNIS DZELTENTAUKS

Kultūras mantojums

ĒVALDAM VALTERAM 112

Šā gada 2. aprīlī paiet 112 gadu, kopš dzimis viens no savulaik iemīļotākajiem latviešu skatuves māksliniekiem Ēvalds Valters. Viņš kļuva par tautas mīluli ne tikai pateicoties spoži nospēlētajām lomām uz dažādām Latvijas teātru skatuvēm, bet arī iedzimtajai humora izjūtai, kuru viņš prata arī pielietot savās bezmaz ģeniālajās improvizācijās uz skatuves, iekrāsojot autoru pelēcīgos varoņus vai saglābjot avārijas situācijas.

Vienu šādu gadījumu ir aprakstījis arī rakstnieks un dramaturgs Miervaldis Birze, pieminot savas lugas *Sākās ar melno kaķi* iestudējumu Dailē teātrī 1966. gadā. Ģenerālmēģinājumā Valters

necilo kolhoza gana lomu pārvērtā spilgtā raksturlomā, uzskatuves pārģērbies par čigānu Marcinkēviču un runādams čigānu dialektā. Vēl spilgtāku šo otrā plāna tēlu aktieris padarīja brīvdabas izrādē Cēsīs, uz savu galvu pārveidodams ainu, kurā gans sarunājas ar milici. Gans pēkšņi sāka bēgt pa

Riekstu kalna nogāzi un uz miliča saucieni – Stāt! – atbildēja tipiski čigānisku bezbēdību – Stāvi pats! Tevi jau neviens nel

Šodien mums palikušas tikai filmas ar Ēvalda Valtera dalīšanos, atmiņu stāstījumi un teātra anekdotes. Un mūžasprātīgā un jautrā Meistara smaidis.

L. RUGĒ

Lelle - Ēvalds Valters: Rīgas Leļļu teātra dāvana, autore: M. Austruma. Draudzīgā šarža autors - G. Vindedzis

Slimesta pavasara likstas

J. Dreslera zīmējumi un teks

Atmodu svin visa daba,
Arī Slimests tup uz staba,
Svilpodams kā melnais strazds,
Kuru sagūstījis slazds!...

Kopā lasās Kranči, Dukši:
"Ko šis svilp, kad nagi tukši
Brāļi, dzirdiet – pārpratums!
Redzēts blēdis nav tik glums!"

Tiklīdz Slimests kāpj no sētas –
Biksēs caurums, lielos rētas!
Skaidri rāda katris robs:
Ierāvis to suņa zobs!...

Daiļa meiča, slaidu stāvu,
Uzlej sunim ūdensstrāvu!
Slimestam par to liels prieks:
"Daiļā es tavs parādnieks!"

Puisis mulķis nav, jo zina,
Parādus kā jālidzina:
Meitai jāpieķer, kur kut,
Lai šī skrien, ka smiltis put!

Tikai tāds, kam mīla krūtis,
Naktī "blūmizeri" pūtis:
"Mīlā, slēgi vaļā grūd,
Lai man visas šaubas zūd!"

Muzikantam piere slapa:
Slēgi atgrūž viņas papa,
Kas kā pērkons bārdā rūc:
"Prāģeri pa diegu šļūc!"

Mierinošu medicīnu
Mājās Slimests dzer kā vīnu:
"Šodien, kas uz nerviem krit –
Varbūt novēlies būs rīt!"

Barkanais stūrītis

No Kr. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

KO TU, VISTA, KLAZINĀJI,
VAI TU MANA GAIĻA GRIBI?
VAI TU MANA GAIĻA GRIBI,
MANA GAIĻA DŪRIENIŅA?

MELNAIS LĀCIS IEGŪLĀS
BIEZĀ RUDZU RUGĀJĀ.
LĀCIM ŠĀVU, MEITAI TRĀPU
PAŠĀ LAIMES CAURUMĀ.

Dažas sievietes tik ļoti cieš no
vientulības, ka apprecas tikai
tāpēc, lai izbaudītu brīdi,
kad vīra nav mājās.

SIEVAS UZTURĒŠANA MĀJAS APSTĀKĻOS

Sieva ir diezgan prasīgs radījums, kas prasa īpašus apstākļus savai uzturēšanai. Ja jums tādu apstākļu nav, tad sievu labāk neiegādāties. Ja sievas ekspluatācijas izdevumi sāk pārsniegt jūsu ienākumus, tādu sievu nekavējoties vajag nomainīt pret ekonomiskāku modeli. Nekādā gadījumā nemēģiniet pārtaisīt sievu patstāvīgi – tāda veidā jūs varat to sabojāt.

Sievas konstrukcijas galvenā nepilnība ir skaņas atslēgšanas slēdža trūkums. Izvēlēties sievu vajag rūpīgi, jo izvēlētie eksemplāri netiek pieņemti atpakaļ un naudas kompensācija par tiem netiek izsniegta. Ieteicams izvēlēties jaunas un veselīgas eksemplārus, jo tādiem nolietotāšanās termiņš ir ilgāks. Sieva jābaro ar daudzveidīgu barību, kas bagāta ar vitamīniem un mikroelementiem. Īpaši ieteicami vitamīni sievai ir A, B, C, PP un E. Sausā un konservētā barība sievai nav īpaši ieteicama.

Sievas padodas dresūrai ar grūtībām – tam jāvēlta daži gadi cītīgai darba, un ne vienmēr iznākums attaisno sevi. Pat labi dresētas sievas ne vienmēr pareizi izpilda komandas un reizēm cenšas komandēt pašas. Sieva regulāri jāizved pastaigāties, jo viņai nepieciešams svaigs gaiss attīstībai. Nosacīto refleksu izstrāde sievām notiek tāpat kā citiem mājas zvēriņiem – lai viņa izpildītu jūsu komandas, vajag viņai ik pa laikam apsolt kaut ko nopirkt. Tāpat kā kaķiem, arī sievām ir paradums pa reizēm iziet no mājas, taču vairumā gadījumu viņas atgriežas. Sievas necieš mājā svešas savas sugas mātītes, un bieži metas viņām virsū un nokož, turklāt tiek apdraudēts arī tas, kurš atvedis otru eksemplāru. Reti kura sieva piekrīt dzīvot akvārijā vai terārijā, tāpēc vislabāk sievu izmitināt sausā un tīrā telpā. Sievas pavada daudz laika, laižot kažoku un tirot spalvas. Tādās reizēs nevajag viņām traucēt, jo sieva ar tīru un mirdzošu kažoku izskatās un jūtas daudz labāk. Zinātnieki joprojām strīdas, vai sievas ir spējīgas domāt, taču pie vienota slēdziena pagaidām nav nonākuši.

Jaunākie eksemplāri piekopj diezgan kustīgu dzīvesveidu, klisotot no vienas vietas uz citu, taču līdz ar vecumu aizvien vairāk laika pavada savā aplokā. Izvēloties sievu, jāņem vērā ne tikai eksemplāra eksterjers, bet arī tā raksturs. Nekādā gadījumā nedrīkst sievu kaitināt – viņa var parādīt zobus vai pat iekost. Izvedot sievu pastaigāties, nepieciešams viņu stingri turēt, citādi viņa var izrauties un aizbēgt. Pavadas sievām liek reti. Nemiet vērā, ka savvaļā sievas var nekontrolējami vairoties. Mājas sievu pasugas rašanās pirmsākumi meklējami akmens laikmetā, kad vīrieši mežos ķēra savvaļas sievas un

pieradināja. Sieva uzskata vīru par bara vadu tāpēc viņam pakļaujas. Ja sieva sāk uzskatīt par bara vadoni, tad tālākai ekspluatācijai vairs nav noderīga un ir jānomaina.

Ja garantijas laiks sievai ir beidzies, viņu apmainīt pret tādu, kura labāk izpilda ko-si-das. Savvaļā sievas ātri kļūst mežonīgas, mājāsaimniecēm savvaļā var sastapt arī mežonkuras var viegli atpazīt pēc acu skatiena. Sie-piemīt daudzi trūkumi, kas viņas padara maznoderīgām ilgstošai ekspluatācijai – siev vienmēr metas purvā, lai atnestu nošautu pīl nelabprāt skrien pakaļ pamestam sprungu. Labi dresēta sieva ieņem stāju un izdod likskaņas, kad saimnieks pārnāk mājās, un apviņu no galvas līdz kājām, luncinot astīti. Ja izrāda vienaldzību, kad pārnāk saimnieks, vi-nekavējoties jānomaina.

Pareizas ekspluatācijas gadījumā sieva jkalpos ilgus gadus bez nomaiņas un remonta.
M. BEĻEN

R. Valt

ŠIS TAS PAR TO

Nimfomāne ir sieviete, kura vēlas nodarboties ar mīlestību arī tad, kad ievēdojusi frizūru un nolakojusi nagus.

...

– Vai jūsu miestā ir arī kāda atrakcija tūristiem?
– Bija. Nesen viņa apprecējās.

N. Nagaine

Mani kungi, esam nobaudījuši gardo fazā cepeti, un tagad man ir laiks pastāstīt, ko redzē savā Rīgas apciemojumā šajā pavasarī, kas saviem puteņiem un neganto salu gan drīz atgādina dziļu ziemu.

Pie Latvijas Investīciju un attīstības aģentūr (LIAA) durvīm garā rindā stāvēja vairāk kā simt sabozušos kungu un dāmu, kas rokās turēja mēģenes ar aģentūrā iesniedzamiem projektiem, lai dabūtu Eiropas Savienības miljonus. Laikā pa laikam skanēja kļūgšana, kad tuvojās kā potenciālais priekšlīdzs, notika arī grūstīšanās, šnāksana, zobu nīgršana un draudēšana.

Avīzēs pēc tam parādījās daudz Ekonomikas ministriju un LIAA nosodošu rakstu – sak, kāpēc tā jādara, jāpazemo uzņēmēji, un tādā garā. P. neizdarību ekonomikas ministrs Krišjānis Kariņš atstādināja LIAA direktoru Andri Ozolu, bet pašam Kariņam par to pašu ne pa knapam nosunīja Vals prezidentē.

Tas viss tāpēc, ka ļaudis nesaprot, kādu dziļāku motivu vadīt ministrijas un aģentūras kungus rīkoja projektu pieņemšanu tieši šādā veidā. Tas patiesībā bija gudri un ar nolūku darīts, jo padomājiet, kā būtu, ja uzņēmēji kaudzes ar eiro saņemtu mierīgi, bez stresa un ciņas! Tas būtu aizdomīgi. Tik vieglai naudai nebūtu jēga saņemt to *notrallinātu*, jo, kas viegli nāk, tas viegli aiziet. Patiesībā pasākums īsti labi neizdevās, jo ministrijas un aģentūras mērķis būtu sasniegt, ja notiktu kāda neliela apšaušana, ja notiktu spiešanās un durvju izgāšana, ribu ielaušana un mērena dažu naudas gribētāju sabradāšana. Tad Eiropa zinātu, ka tās naudu Latvijā novērtē un tā izsniegšanai ir skarbi kritēriji. Tāpēc Kariņš pa reizi darītu, ja nākamreiz ņemtu vērā Prezidentē domu – izsvaidīt banknotes pa automašīnas logu Valdemāra ielā.

Atceros, ka 1896. gadā, kad biju Krievijā, no tika cara Nikolaja II kronēšana, un tautai izziņoja, ka šim notikumam par godu visi gribētāji dabū: dāvanas. Paklida arī baumas, ka dāvanu visiem nepietikšot – nu, akurāt, kā nupat Rīgā ar Eiropas miljoniem. Tad, lūk, uz kronēšanas svētkiem *Hodinkas* plāvā atnāca pusmiljons cilvēku – kas tā bija par grūstīšanos un stumdišanos! Apmēram: 2000 cilvēku gāja bojā. Toties pēc tam par katru sabradāto viņu radniekiem cara tētiņš izsniedza 1000 rubļu kompensāciju. Tolaik laukstrādnieks vai istabene pelnīja labi ja rubli gadā, tad nu parēķiniet, kas tā bija par summu, ko saņēma netaisni atraitnes un bāreņi! Un kā viņi raudāja, bet pēc tam mīlēja labo caru! Bet ja šo naudu dalītu tāpat vien, bez traģiskām starpspēlēm? Es domāju, ka tādai naudas došanai nebūtu nekāda efekta, tāpat kā tad, ja Eiropas miljonus tagad dotu tikai par to vien, ka labi uzrakstīts biznesa projekts.

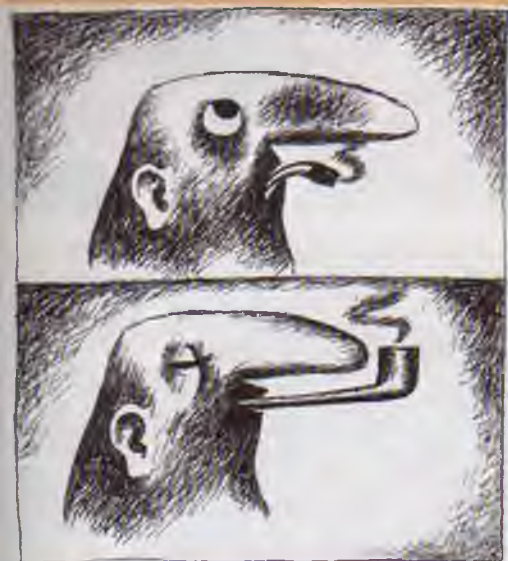

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tad tiksimies Minnhauzena muižā Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis Frīdrihs von Minnhauzens

Heinrich von Minnhauzen

9 1/2 minūtes dzejas

EZ VĀRDIEM

M. Šumbris

LATGALIEŠU ĪRIĀDA

SĪVAS VĒSTULE VEIRAM, KAS AIZBRAUCIS PEĻNĀ UZ ĪRIJU

Nu, kai tu tī dzeivoj, Onton,
Sieuņu un myglas solā?
As te ar musu bārnim
Navaru tikt vairs golā,
Puika jau dzer un peipei,
Moceitīs šam par gryutu.
A meitiņa gul' ar draugu,
It kai preceiti butu.
Paļdis, ka suyti naudu
Un pa ratam vēl zvoni.
Paļdis Dīvam, ka pasauli
Ir taidi šampinjoni!

Vinu lyudzu tev, Onton,
Namet uz cytom aci.
Citaiži braukšu pi tevis
Un sacelšu lelu traci.
Apgrīšu kojom gaisā
Vusu tū iru solu.
Tu un tova brvute –
Obi dabosit голу!

Nu tod ardivu, Onton,
Najem ļaunā, kū soku.
Braulc, cik viņ dreizi vari,
Mojos ar pylnu moku!

*Milo Geļeite tova,
Skumdoma Pušmucovā.*

VEIRA ATBILDE SĪVAI

Hau du ju du, mai bjūti?
Ilgas pēc tevis jūtu!
Redzi, as jau pa druskai
Angliski prūtu.
Bjūti nūzeimei skaista,
Ar taidim, kai tovi byudim.

A šapinjoni aug šķiuņūs
Uz tryudim un zyrga syudim.
Cauru dinu jūs losu,
Nav dīz cik solda smoka.
Bet ja samoksoj labi,
Nauda nasmird, kai soka.
As te uz ēšonas taupu, –
Borga iztykas paika,
Tai ka jimtīs ar seksu
Nav ni spēka, ni laika.
Dālam soki, ka gudreibu
As jam ar mītu dzeišu.
A meitys bryutgonu mudaku
Atbraucis izrūneišu!
Nu jau vēstulē byušu
Tev as pastostējs vvsu.
Čau, gudbai, muna mīlo!
Sajem nu manis Kisu!

*Ontons Īrijas solā,
Posā pasaula golā*

ŪTRO VĒSTULE VEIRAM

Kaidu kisu tu syuti?
As, kai sīvite prosta,
Par tū paceņu tovu
Vakar vaicoju postā.
Postniki nūlyktovā
Porrove pakas vysas,
Skatējās vairokas reizis-
Nav man nikaidas kisas!
Posta priķšnice ryuca:
Duraku dēļ te trači!
A vīna krīvite breinojās:
Voi ta var syuteit kači?
Baidūs, ka tu tur, Onton,
Porēdis šampinjonu.
Nūteikti aizej pi orsta!
Gaideišu tovu zvonu.
Geļa

VEIRS ZVONA SĪVAI
Porprotums myusu storpā,
Muna mīlo, ir socīs
Topēc, ka angļu volūdu
Tu nimos nazamocīs,
Kisa ir solda buča.
Tu tok man esi kreizi.
Palic vasala, mīlo!
Zvaneišu cytu reizi.

EPILOGS

Skotās vordneicā Geļa,
Kū tad vordneica soka?
Tū, ka ka angļu volūdā
Kreizi nūzeimei troka.

VALDIS ARTAVS

Tūbiņas likums:

no tukšas tūbiņas var vēl izspiest tik daudz krēma, lai varētu vēl vienreiz noskūties. No tā izriet: krēma pietiks tik ilgi, kamēr nopirksit jaunu tūbiņu.

KĀ TOP DZEJOĻI

Reiz Jancis Rancis šķirstīja avīzes un uzgāja šā vārsmu:

* * *

*Sniegs smaržo pēc medus
krītam klusumā
kā zobi šokolādes zefīrā
tik strauji un garši
kokos pūces nav redzamas
un sīkspārņi kaut kur lasa
pasakas griestiem
par izspūrušiem matiem
sniegs kā zemeņu vafeles
un nevis kurkst vai gurst
kā putuplasta loksnes
jaunā ledusskapja kastē
debiesis apēd melna kafija
bez cukura bet tomēr laba
nav auksti
un šallē ietītiem kakliem
izmīdām dobes*

/Kristīne Rublovska

Jancim Rancim dzejolis ļoti patika. Tik ļoti, ka te kļuva par iedvesmas avotu kādam citam, attā līdzīgam gara darbam. Ceram, ka Janča Rancē gara bērns tiks pasmaidīt arī cien. dzejniecei.

Dziestošās alkas

/parodija/

Mēs strauji un garši zefīru ēdām,
Un gultā caur iztēli klusumā kritām.
Kaut varētu vienreiz tā īsti, bez bēdām;
Tās zemeņu vafeles baudīt līdz rītam!

Bet laiks ir no kafūza pazust ar steigu.
Ja kokos redz pūci man mati pa gaisu.
Vai nevaram izdomāt ātrāk to veidu,
Kā remdināt iekāres skurbuli baisu?

Sniegs smaržo pēc medus un vilina gurstot.
Bez cukura kafija tomēr nav laba.
Mēs dzeram no kakliņa šķidrumam šļurkstot
Līdz galva iet riņķī un saraujas naba.

Un klūpot starp akmeņiem izmīdām dobes;
Līdz beidzot šai puskrēslī uzejam taku.
Kam jānotiek notiks, lai nebūtu šķrobes,
Vai aukstajā šķūnī tas nebūs par traku?

GUDRAS DOMAS

- Darbs radija cilvēku. Bet mājas darbi – sievieti.
- Viņa prāta noliktava nebija piedrazota ar intelektu.
- Ja no vārtu telpas vēdi atejas smaka, tas nozīmē, ka atejas tur nav.
- Cilvēkam nepietiek, ka viņš ir pacēlies augstāk. Vajag, lai citi to redzētu no apakšas

OLDIENU AMPEĻI

Z. VĀRDIEM

N. Nagaine

J. Kārklīņš

- KUR BIJI?
- IESVĒTĪT OLAS...

A. Mukāns

J. Kārklīņš

N. Nagaine

LV
PASMAIDI

**KRUSTVĀRDU
MĪKLAS
Interneta**

K R U
V A R U S T
mīklas

www.pasmaidi.lv

IZEJAM IELĀS!

Majoros atrodas unikāla «nokārtošanās» vieta

Nu, kuram gan nepatīk pastaigas svaigā gaisā un vēl pie jūras... Taču gadās, ka pēc ziemīgas pastaigas ir vēlme padzert siltu tēju. Tā šo rindu rakstītājs, meklēdams Jūrmalas pašā centrā, Majoros, kādu ātro tējas padzertuvi sastapās ar pavisam interesantu lietu. Lūk, ikvienā civilizētā pasaules nostūrī noteikti ir jābūt norādēm, kur atrodas «WC». Protams, arī Jūrmala nav izņēmums, tikai tā vieta visai divaina – pie bleķa sētas. Atliek cerēt, ka tas nav elektriskais žogs.

Visiem vienādi noteikumi

Kāda sniegotā pavasara vakarā DADZIS Rīgā uz Merķeļa ielas pārliecinājās, ka stāvvietās tiek iestādīti visdažādākie transportlīdzekļi. Kāda goļīga sievasmāte savu lidaparātu uzmanīgu noparkojusi pie paša apmaksas automāta.

Pavasaris beidzot ir klāt!

Ūdeņi sakustējušies, un Rīgā parādījušās pāris jaunas liktenupes. Viena no tām saucas Jūrmalas gatve.

Teksts un foto JĀNIS JASMĪNS & A. KUKU

PROTAMS, PIPARIŅ!

– Pipariņu sarunoperatoru kantoris, Sinēpīte klausās! Kas tad nu uz sirsniņas, Pipariņ? Ak tad nu otro mēnesi tev mūsu atsūtītajā telefonrēķinā ēgojas mistiski santimi par paaugstinātas maksas pakalpojumu izmantošanu? Un tu skaidri zini, ka tikai vienu tādu izsiņu ik mēnesi sūti? Bet es datora ekrānā redzu, ka četras bijušas! Gribi zināt, uz kuru mēnesi esi sūtījis? Tad tev vajadzīga sarunu izdrukā. Jā, pa telefonu neteikšu. Zinu, bet neteikšu! Vai arī tādu izdruku dabūt? Protams, Pipariņ! Paņem līstīti vai autovadītāja apliecību zobīņos, aizej uz mūsu biroju, uzraksti iesniegumiņu un saņemsi! Vai arī pa pastu vai faksu sūtīt! Tikai vienu lasīti ar skujkociņu jau laikus sagatavo! Vēl vienu izdruku? Protams, Pipariņ! Tad atkal dari tāpat. Un tā katru mēnesi, kamēr lasīšu un skujkociņu aprūkstas, bet mums te Mildas zem kuplajiem ozolu zariem durukuģos ar govi slaucošu Barontēvu pa Daugavu ēģelē.

Protams, protams, Pipariņ! Ja varēsi pierādīt, ka kādas paaugstinātas maksas izsiņas neesi sūtījis, tad uz maksas tālrūņiem zvanijs, naudas summiņu atmaksās. Lasīšus un skujkociņus par izdrukām arī

gribi atdabūt? Nē, Pipariņ! Tu patiesību gribēji noskaidrot? Noskaidroji? Noskaidroji! Mēs printērtinti un papīru tērējām? Tērējām. Mūsu darbinieki savu dārgo laiciņu tev atvēlēja, viņiem, datorpodziņas spaidot, pirkstiņi dila, aparatūra nolietojās, elektrības skaitītājs griezās? Atvēlēja un dila, nolietojās un griezās. Savu apdrukāto papīrīti dabūji? Dabūji. Sirsniņa nu mierīga? Mierīga. Bet vai tad tu iedomājies, ka sirdsmiers mūsu zemē par brīvu dabūjams? Par baldriāna tabletītēm taču arī jāmaksā, turklāt gan aptiekāram, gan nervu dakterim, gan ģimenes ārstam (jo pie nervu dakterētāja tāpat vien bez nosūtījuma tiklīt nevar).

Gribi mūs pamest un sākt izmantot citas kompānijas pakalpojumus? Protams, tu to vari darīt Pipariņ! Tikai atceries, ka arī citas kompānijas par savām kļūdām naudiņu no klientiem iekasē, bet mēs vienīgie tik plaši, silti un maigi klājam. Lai tev laba diena, Pipariņ! Un gatavo lasīšus un skujkociņus

Uz pipariņkantori pa bezmaksas tālrūni zvanija VATS ONS

Dadzis iesaka

DZIESMOTĀ REVOLŪCIJA

Kārtējie sadzīviskie brīnumi klauvē pie mūs plašo vai ne tik plašo saimniecību namdurvīm.

Šveices nažu ražotājkompanija Victorinox paziņojusi, ka modernizēs virkni savas produkcijas, piemēram, ir parādījis nazis ar iebūvētu MP3 pleijeri S. Beat. Jaunais pleijers-nažs atskaņos MP3, WMA, WAV un OGG formātā audiofailus, turklāt tam būs arī radio, diktofonu un USB uzkrājēja funkcijas. Jauno nažu-pleijeru atmiņa būs robežās no viena līdz četriem gigabaitiem. Tāpat kā līdzšinējiem Šveices nažiem arī šim ražotājs sniedz mūža garantiju. S. Beat tiks komplektēts ar distances vadības pulciņu un austiņām. Jaunā pleijera-naža barošana avots būs viena AA baterija, kurai jānodrošina nepārtraukta pleijera darbība 70 stundas...

Kā jums tik? Šo rindu rakstītājam, kuram nažs ir īstas nojausmas, kas ir WMA, WAV, OGG, kā arī citi ar trīs burtiem apzīmēti formāti, audio faili, šķiet, ka pasākums padevies varens... Bet ne jau trīsburtu formātos slēpjas lietas būtība. Galvenais, lai naži un citi sadzīves rīki, kuros nākotnē tiks iebūvēti SIA, VID, PVN, PIN, PVA, ABS un citādu formātu audiofaili, būtu spējīgi atskaņot to vienīgo un sirdij tikamāko dziesmu.

Nu, piemēram, paņemam jūs nazi, bet ta sērīgā basā sāk dziedāt: ...trešais asiņainais duncis, ceturtais es Kaupēns pats... Šādas dziesmas raisīto pozitīvu emociju varā varat mierīgi nogriezt maizes rīku.

Padomājiet, būtu taču brīnišķīgi, ja, piemēram, aiz rokture paņemts spainis Adriana Kukuvasa balsi sāktu dziedāt: ...tur māte no akas ūdeni nes.... Plaukstā paņemts rakstāmrīks paustu: ...no karīna pārnākdams, atrod lielā rakstītāj... Dubults efekts rastos, ja rakstāmrīks paņemējs būtu tikko pārnācis no tikšanās ar Krišjāni Karīnu. Arī termometra repertuārs ir skaidrs: ...dakters dos, dakters dos, dakters brīvu dienu dos... Ūdenskrāna dziesmu vācēls krājums sāktos ar: ...es peldēju no Ventspils un Visbiju... Ar izkapti arī viss skaidrs: ...divi pļaviņas es nopļāvu... Ieliekot cepeškrāsnī cepieties putnu, atskanētu šķelmīgs: kur tu teci, kur tu teci, gailīti manu... Savukārt jūsu kastrolu kolekcija draudzīgā kori uzrautu: ...sit, Jānīti, varo bungas...

Nu feina un muzikāla dzīve mums būtu – galu galā esam taču dziedātāju tauta!

JĀNIS JASMĪNS

GUDRPRĀTĪBAS

- Daba pacietis visu, bet noteikti atriebsies.
- Likteni nepiemānīs. Būs jāsarunā.
- Bērni mūsdienās ir ne tikai dārgs prieks... Tie ir greznības pazīme!
- Visi kaimiņi ir slikti, bet augšējie ir paši ļaunākie.
- Ciniķis ir cilvēks, kurš skaļi saka to, ko citi domā.

Starptautiskais Jauno autoru Tāfildu festivāls ZANNAS

Laimīgās Annas

Sākas filmu un
audiovizuālo darbu
pieņemšana 2006.gada
festivāla konkursa
programmai

Darbu iesniegšanas termiņš:
2006. gada 1. maijs (pasta zīmogs)

Darbus sūtīt vai iesniegt personīgi
Latvijas Kinematogrāfistu savienībā
Festivālam "ZANNAS"
Elizabetes iela 49
LV - 1010

Laimīgu kontaktiem:
E-pasts: zannas@zannas.lv
Tālrunis: 6845549

Integrēto procesu iestrēģšanas oēloņu analīzes
laboratorija SIA «Auzas un Pelavas»
SIA «GRS» vārdā meklē

- ✳ Pārdevēju darbam auto rezerves daļu veikālā
- ✳ IT projekta vadītāju
- ✳ Produktīvu semināru organizatoru

Piedāvājam:

- iemācīties izprast Latvijas uzņēmējdarbības Nacionālo īpatnību pamatus
- ar katru dienu pieaugošas karjeras izaugsmes iespējas centīgam
- darbu dinamiskā vidē, kur tirgo auto detaļas un sniedz auto servisa pakalpojumus

Prašības:

- attīstīta humora izjūta tur, kur bez tās nav vērts pat strādāt
- brīvas komunikāciju spējas ar svešiem cilvēkiem
- drosmē nedomāt ko par sevi domā citi un būt gatavam uzprasīt nesekmīgības
- vēlme katru dienu apgūt kaut ko jaunu ar atbildību un bez vienaldzības
- prasme strādāt ar datoru
- latviešu un krievu sarunvalodas un rakstības brīva pārvērtēšana, latgaļu valodas un rakstības zināšanas tiks uzskatītas par priekšrocību

Gaidām Darbinieku,
kurš vēlas apgūt
veiksmīgas
uzņēmējdarbības
pamatus praksē un
jeu ir sapratis, ka tikai
Darbs Dara Darītāju,
un tikai izdarītais ir
tas, kas Tevi raksturo.

**CV vietā labāk pastāstiet
vai uzrakstiet, kā Jūsprāt
mēs sapratīsim, ka Jūs esat
tas Darbinieks, kurš mums
ir vajadzīgs un SIA GRS ir
tā vieta, kurā tieši Jūs esat
piemērots šim amatam!**

GSM: 9212144
E-pasts: auzas@pelavas.lv
www.pelavas.lv

Der reizēm
palasīt
arī ko nopietnāku!

Republika.lv

Iznāk piektdienās,
var lasīt arī citās dienās.

Gaīšos tonos

R. Valters BEZ VĀRDIEM

R. Mūrnieks

- KĀDA IR TAVA PĒDĒJĀ VĒLĒŠANĀS?
- PAKASI MAN MUGURU! A. Mukāns

Z. Zaharāns

Z. Zaharāns

NEGRĀBSTIES, NOSITĪS!

N. Nagaine

- VAI OLU DOSI?

N. Nagaine

HRONISKĀS ZIŅAS

Reizēm atliek vienīgi minēt, kādas hroniskas kaites moka atsevišķus individuus. Piemēram, par spīti sniega segai, martā ir konstatēts pirmais kūlas dedzināšanas mēģinājums. Par citiem kaitnieku nedarbiem lasiet turpinājumā.

Mūzika – tu mana mūza! – sauc gan zaglēni,
gan laupekļi. Nespēdami pārvarēt dvēseles prasību
pēc daļām mākslām, Daugavpili divi jaunekļi
aizturēti par kāda vīrieša piekaušanu un ģitāras
atņemšanu.

Cits mūzas apmāts indivīds aizstiepis no kāda Daugavpils mūzikas instrumentu veikala divus saksofonus. To vērtība – 500 latu. Šis neesot pirmais gadījums Daugavpilī, kad zagļi ielaužoties bodēs, kas aprīkotas ar signalizāciju, bet apsardzes firmu darbinieki ierodoties notikuma vietā, kad zagļi jau aizsprinģojuši tāltālu prom...

Es mīļi tevi tā... Jau senie grieķi mīlestību uzskatīja par sarežģītu padarīšanu, tamdēļ filozofi sadomāja, ka ir dažādi mīlestības veidi.

Viens no tiem – mīlestība pret valsti jeb, citā vārdā sakot, patriotisms. Un tas var izpausties dažādās izrīcībās. Piemēram, kāds indivīds tik ļoti gribējis valsts simbolu – karogu – glaust pie krūts, ka nespējis pretoties vēlmei to... nozagt. Kādā jaukā marta ritā Liepājas Katoļu pamatskolas darbinieki konstatējuši, ka valsts karogs, kā noteikts likumā, pie skolas ēkas vairs neplīvo. Ierosināta krimināllieta. Piebīdišu, ka valsts simbols maksā 25 latus, bet nesankcionētas mīlestības izpausmes draud ar vairākiem mēnešiem čokā...

Bet no kāda remontējama dzīvokļa Daugavpili ar 17 gadus veca remontstrādnieka palīdzību pagaisis ceturtais šķiras *Triju Zvaigžņu ordenis*. Ordenis glabāts cienījamā vīra meitas dzīvoklī, bet

viņš pats uzturējies
vecā ļaužu pansionātā
Tukuma rajonā. Pui-
sis zagto apbalvo-
jumu nodevis kādā
Rīgas antikvariātā.
Pateicoties operatīvai
likumsargu rīcībai,
zaglis aizturēts. Li-
kums viņu iepriecinās
ar iespēju četrus
gadus skatīt rūtainu
saulīti vai samaksāt
18 mēnešalgas. Tātad
policija tomēr strādā,
turklāt operatīvi, un
ordeņa kavalierim pēc
šoka atkal radusies
cerība lepoties ar savu
valsti.

Cūka ir sašutusi.

Marta beigās uz Vainodes pagasta saimniecības *Ruņi* lauka svaigu gaisu paelpot bija iznākušas trīs mežacūkas:

– Ejam mēs no pirtiņas, šņukuriņi apsārtuši, neko sliktu nedomājām. Pēkšņi – blikš–blākš! Un draudzenes krit gar zemi. Es pārbili ņēmu visas četras kājas pār pleciem un metos mežā. Kad apjautu: kāds negēlis saudzējamā laikā manas māšes nomedījis, baigā *škrobe* parāva – mūs taču drikst medīt tikai līdz janvāra beigām! Un nekādus postījumus neesošajiem tupēņiem mēs nodarīt nespējām, turklāt līdz cūku mēra skartajai Vidzemei varens gaisa gabals. Tad nu ņēmu mobilo telefonu, kuru kā likumīgu trofeju biju atņēmusi kādam malumedniekam, un parukšķēju Liepājas virsmežniekiem par šo šausminošo faktu, – DADZIM pastāstīja aculieciniece.

Sākta cūku nogalināšanas fakta izmeklēšana.

Dz. Mel:

Kontrabandistiem pa pieri! 77 muitnieki robežsargiem un sanitārās robežinspekcijas c
biniekiem par gaļas kontrabandas atbalstīšanu
slēpšanu 2001. gadā beidzot uzrādīti apsūdzī
papīri. Krimināllietas kopsavilkums sasniec
100 lappušu biezumu. Tāda papīru blāķa belzi
pa pauri nobeigtu ne tikai dienesta stāvc
izmantotāju, bet arī labi barotu bulliti.

Cope uz ielas. Kurš teicis, ka pie zivīm var
tikai tad, ja dodas makšķerēt vai zvejot, vai visn
uz zivju bodi?! Liepājas Ceļu policijas darbinī
tikuši pie negaidīta loma Ģenerāļa Baloža
Viņu uzmanību piesaistījuši automašīnas M
cedes Benz 308 ar piekabi nedegošie gabarītugu
Bāliņi poliči jau nebūtu viņi, ja nepurinātu šol
pēc pilnas programmas – ja nu pēkšņi vēl kā
pārkāpums atrodas? Un atradās arī! Izrādīj
ka piekabē salādētas reņģes (1380 kg) un bu
(20 kg), taču kravas izcelsmes dokumentu n
Merša vadītājam būs administratīvas ziepes.

Tomāti uzbrūk atkal! Gluži kā klasiskajā šausm filmā par ļaunajiem tomātiem šīs ogas plānoju iefiltrēties labdabīgo augļu sortimentā. Rīg Centrāltirgū aizturētas divas ļaunprātīgas savzērestības atbalstītājas. Viņu paspārnē slēpus 93 kilogramu nikno kontrabandas tomātu! Ta pats briesmīgākais ir tas, ka viņas mēģinājuš labticīgajiem ļautiņiem iešmugulēt arī greipfrūt (10 kg), vīnogas (105 kg) un melones (38 kg), arī citas aizdomīgas izcelsmes pārtikas preces. Pārtirgus iekšējās kārtības noteikumu neievērošanā protokoli rakstīti vēl deviņām pārdevējām.

Ziņas par hroniskajiem notikumiem apkopo
VATS ON

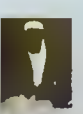
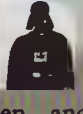
R. Valters

PRIEKŠVĒLĒŠANU MARATONS

Moto: Šī pasaule balstās uz trim vaļiem: nauda, vara un to cilvēku pacietība, kuriem nav naudas un varas.

Balsu gādāšana Jūrmalas domes priekšsēdētāja un vietnieku vēlēšanās 2005. gada 18. martā

Žurnāla DADZIS rīcībā nonākušo sarunu ieraksti, LTV pagaidām vēl nav pārraidīti.
Tulkojums no krievu, angļu un arābu valodas – DADZIS.

Volbrugs Plkst. 11.24 Ančāns Ančāns: Hallo. Volbrugs: Nu, tu ceļā jau? Ančāns: Es nevaru tikt ārā, man vēl pusstunda, pēc pusstundas zvani, labi? Volbrugs: Nu, Ilmār, nu... (smejas) Ančāns: Es nevaru, es neko nevaru izdarīt. Es neko nevaru izdarīt. Volbrugs: Nu, labi. Ančāns: Pēc pusstundas, jā. Volbrugs: Mums ir labāki nosacījumi priekš tevis, nekā vakar runājām. Tev jātiec ārā un tad domes teijā, ja? Desmit un desmit. Ančāns: Cik... cik tas būs kopā?	Hlevickis Plkst. 11.28 Šlesers Hlevickis: Ainār? Šlesers: Jā. Hlevickis: Tur viss būs kārtībā, kā bankā, kā aptiekā, jā. Tikai man nav īsti skaidrs, cik iznāk, ja vienā reizē iedod desmit un pēc tam otrā reizē arī desmit. Šlesers: Kas iedod desmit? Hlevickis: Da es ne par to. Ja vispār kāds kādam iedod desmit un desmit, cik paliek pāri? Šlesers: Kmmm. Ēē...	Persona X Plkst. 11.32 Bu X: Latvia!!! Bush: La Fafia? What a place is it? Mexico? X: It doesn't matter. They ask... oh, fuck, fuck... that bloody phone is out of order again... Do Yo hear me, George? Oh, shit...
Volbrugs Plkst. 11.25 Milušs Volbrugs: Izskatās, ka viens, nu tur, tas tur, varētu obalsot. A tu nezini, cik ir desmit un desmit? Milušs: Tu man tagad neprasi, es te braucu pašinā uz Villa Bella, neprasi tagad man, tu prasi asmanim. Viņš jau ir tur, būs tur.	Šlesers Plkst. 11.29 Šķēle Šlesers: Andri? Šķēle: Jā. Šlesers: Runāt vari? Šķēle: Jā. Šlesers: Viņš viņam iedeva. Šķēle: A-hā... Šlesers: A tas paņēma un uzmeta. Šķēle: A-hā? Šlesers: A pēc tam pārmeta un paņēma. Šķēle: A-hā! Šlesers: A tu nezini, cik ir desmit... un vēl desmit? Šķēle: Nē.	ASV prezidents Plkst. 11.33 Krievij: preziden ASV prezidents: Volodja? Mēs sūtām bumbvedējus. Krievijas prezidents: Kāpēc? ASV prezidents: A tu esot teicis, ka mērcēšot mūs atejā, f*...ck, un dzirdēju, ka tagad esot to izdarījis. Krievijas prezidents: Es? ...Bušs, man jau līdz kaklam tās tavas oranžās revolūcijas! ASV prezidents: A tu nezini, cik ir desmit plus desmit?
olbruks Plkst. 11.26 Lasmanis olbruks: Nu tad brauc uz atēju un tur iedod! Un ārskaiti, cik tur tev ir. asmanis: Te nav ko skaitīt, pīiii – ir desmit... īīī, un vēl desmit, pīiii. olbruks: Labi, bet saskaiti vēlreiz, cik ir kopā. asmanis: Ēēē... Labi, pīiii.	Šķēle Plkst. 11.30 Biznesa partneris Amerikā (BPA) Šķēle: Kā iet? BPA: Labi. Šķēle: Un sievai? BPA: Labi. Šķēle: Labi, isāk... Tas paņēma un uzmeta, bet otrs uzmeta un paņēma. Lielākais no kretīniem ievēlēts par vietnieku. Bet trešais teic, ka atejā iesviedis desmit un desmit. A cik tas ir kopā?	Krievijas prezidents Plkst. 11.34 Osam Bin Laden Krievijas prezidents: Bušs!!! Osama Bin Ladens: Ko ta nu? Ko ta nu? Krievijas prezidents: Prasa, cik ir desmit un vēl desmit. Osama Bin Ladens: A tu nezini? Krievijas prezidents: Velns viņu zina.
Milušs Plkst. 11.27 Hlevicikis Milušs: Juri? Hlevickis: Jā. Milušs: Nu, tātad Krasts uzspieda Grinblatam, atjka zvana tiem abiem – tam stripainajā žaketē un tam, kurš svilpo. Hlevickis: Svīpim Lupim? Milušs: Nē, Kaščejam Nemirstīgajam, kurš solījies nobalsot pret Babu Jagu, kas dzīvo ājiņā uz vistas kājiņas. Hlevickis: Hē (smejas) tas ir labi. A ko par to kas goblini, vurdalaki, Kikimora un Gammī īīī? Tā, parēķināsim... Mākoņtēvs un asiņainie induri būs starā. Cilvēks ar tauriņu no Smilšu as neklepos, a Hūtei tas vispār pie kājas. Bet īrsiešu laikas jau nu gan nebūs mierā? Milušs: Nu, nebūs. A mēs ko tad? A man te tāds īrīgs jautājums pacēlās. Es te visu laiku nevaru īrast. Es vienreiz iedevu desmit. Un pēc tam īdesmit. Un tagad nevaru saprast, cik es kopā īlevu. Tu nezini? Hlevickis: Hmmm. Khmmm. Paga, zvani man īdesmit minūtēm, ja?	BPA Plkst. 11.31 ASV prezidents BPA: Džordž? ASV prezidents: Jā. BPA: Te mums, Latvijā, ir problēma. ASV prezidents: Kur, Lapzemē? BPA: Tas nav svarīgi. Viņi prasa, cik ir desmit un desmit, ja tos dod atejā. ASV prezidents: Jāsūta bumbvedēji? BPA: Nē, paga, f*...ck,... sakari pārtrūkst.	Osama Bin Ladens Plkst. 11.36 Vein Osama Bin Ladens: Vai Tumsas valdnieks pie telefona? Velns: Tas pats. Osama Bin Ladens: Te man tāda lieta, ēēe, zvanija Volodja, kam zvanijis Bušs, kurš uzzinājis ka Jūrmalā atejā iedeva desmit un desmit. Taču ne-viens nevar saprast, cik bija kopā. Velns: A-hā, ha, hā.! Ha, hā, hā (smejas)!
P.P. Plkst. 11.40 D. P.P.: Do You know how much is ten... and ten in WC? D: What a fucking fuck are you fucking... Go fuck yourself! WC is „sortir” in russian, you know? P.P.: But Anchans... D: Who the fuck is Anchans?		

J J U Z E F S

Dadža 9^a l m a a i z k u l i s e s

(turpinājums no 6. numura)

Heislers pazistams kā liriķis un dāmu elks. k intīma un melodiska, tik sapņaina un romantiska balss latviešu dzejā nebija dzirdēta kopš emeļnieka un Čaka laikiem. Bieži vien esmu mājās, kur šis ikdienā parupjais, robustais, enmēr dažādos skandālos iejauktais, bļautīgais nereti ieskurbušais grišķenes zēns ņēma rās rīta rasas tīro un plaukstoša jasmīnzieda ibinošo maigumu. Kāpēc tāds kontrasts? Pat siluši vīrieši, kuri sevi nemaz neuzskatīja par ntimentāliem, kompānijā noklausījušies Harija rsmas, tūlīt ģērba mugurā mēteli un gāja meklēt mierinošas drapes, lai klievētu nez' no kurienes is savilgušo miklumu. Un tā nav tikai tukša nāšana. Reiz man pašam uznāca līdzīgs dulms. Visu vakaru spinningojām Babītes ezerā, bet evakarē iebraucām meldros, lai aizvējā pārlaistu kti. Un tad Harijs, kā vienmēr, sāka lasīt sās dzejoļus. Tie skanēja dzīvespriecīgi un reizē umji, nomierinoši un vienlaikus tracinoši un īnoši uz kaut ko neparastu. Apstākļu iegrozots, ko ārkārtēju izdarīt nevarēju, tāpēc nolēmu visāz tur pat izpeldēties un vēsā ūdenī nomazgāt kšņi uznākušo pārgalvības karstumu. Harijs api atturēja: Dullais, visas zivis izbaidīsi. No rīta būs nekādas copes!.

Ja runājam par copi, tad jāpiebilst, ka Heisleru tīsti lietpratēji uzskatīja par kaislīgu un prasmīgu ukšķernieku. Viņš gan biežāk brauca makšķerēt pā ar īstiem makšķerniekiem. Es skaitījos tāds tdienas kompanjons. Taču tik un tā esam spingojuši kopā Babītē un Daugavā, ķēruši zušus gruntenēm pie Bauskas pilsdrupām, bļitkojuši ezērā un daudzos dažāda lieluma dīķos Ogres Aizkraukles apkārtnē. Reiz aizkūlāmies pat uz znas ezeru.

Rītēja janvāris. Sals karalisks. Harijs kopā ar iguli nākamajā rītā gatavojās braukt bļitkot uz gali. Taču Grigulis pēdējā mirkli pārdomāja.

Iads paversiens Hariju ļoti sarūgtināja. Viss taču sagatavots: bļitkas, mormišķas, rezerves auklas, gan ēdamais un dzeramais. Lādēdams Griguli, viņš domāja, kā tomēr izjukušo braucienu saglābt. Pēkšņi, uzzinājis, ka Rēzeknē dzīvo mans paziņa žurnālists Jānis Ruskulis, Harijs gaviļēdams iesaucās: – Ko uzreiz neteici? Laižam šonakt pat ar vilcienu uz Rēzekni. Tur pie tava Ruskulja ieēdīsim brokastis un tālāk ar busiņu brauksim uz Rāznu. Nezinu, vai jaunībā biju galīgi aptaurēts, vai Heisleram piemita ārkārtīgas iespaidošanas spējas. Atceros tikai to, ka pēc dažām stundām, aizņēmieš no Heislera vergu, kasti un citus bļitkošanas piederumus, sēdēju ar viņu vilcienā Rīgā – Rēzekne.

Rītā pusē, kad braucamais tuvojās mūsu izraudzītajam mērķim, es nedroši ar bažām nopētīju savu tīri pilsētniecisko apģērbu: vasarīgās kurpes un plāno mēteli. – Vai nebūs auksti? – es bļitkošanas meistaram vaicāju. – Neuztraucies, stacijā nopirksim polšu. Bet velteņus kaut kur dabūsim. Par polšu mans paziņa Ruskulis priecājās un palīdzēja to žigli iztukšot. Velteņus gan nevarējām sameklēt. Sadabūjis vismaz auseni, jau zināmā mērā optimistiski noskaņots ar Hariju soļoju uz autobusu. Bet velti nomierinājos. Sals pieņēmas un laiks kļuva arvien aukstāks. Precīzi neatceros, bet termometrs, liekas, rādīja grādus 30 zem nulles. – Nekas! – Harijs mani uzmundrināja. – Vietējā veikālā iztirgosim noķertās zivis un kaut ko paņemsim organisma uzsildīšanai.

Autobusa galapunktā izrādījās, ka neviena veikala tuvumā nav. Ceļš līdz ezeram galīgi aizputināts. Tā bija visgarākā diena manā mūžā, ko bez nodrebēšanās nevar atcerēties. Zivis, bez šaubām, ķērās. Izvilku kādus 100 asarus un raudas. Harijs – vismaz trīs reizes vairāk. Taču uz zivīm nemaz neskatījās. Tikai pulksteni. Visu laiku skaitīju minūtes, cik vēl palikušas līdz autobusa pienākšanai, bet laiks likās apstājies. Pie debesīm liela, gluži sarkana saule un apkārt – bezgalīgs, balts, stindzinošs aukstums. – Nekas, Vorkutā sala vēl trakāk! – Harijs mani mierināja. – Atdosim visas zivis Ruskulim, par to taču viņš mums kaut ko uzliks?!

Zivis Ruskulis paņēma labprāt, bet neko preti nedeķa. Naudu aizdot nevarēja. Teica, ka neesot. Arī mums liekas kapeikas nevienas – tikai biļetēm. Tad Harijs pieņēma Zālamana cienīgu lēmumu: – Uz Rīgu es braukšu viens pats. Par tavs biļetes naudu nopirksim kaut ko pret varbūtēju saaukstēšanos. Ceļanaudu es tev nākamajā dienā atsūtīšu. Ruskulis gan sminēja par tādu Heislera priekšlikumu, bet es par to nešaubījos ne mirkli. Viņam piemita daudz ne pārāk labu īpašību, bet doto vārdu Harijs turēja vienmēr. Biļetes naudu es nākamajā dienā saņēmu. Tāpēc dzīvs un vesels atgriezās Rīgā.

(turpinājums sekos)

DAVAI, DAVAI!

(Dziesmiņa divām balsīm)

– Cik šodien maksā deputāts?
– Ne visai daudz, ak vai!
– Tad pārtis būs jāpaņem.
– Davai, davai, davai!

– Tas viens pie jūras zemīti
Mums izgādās, ak vai!
– Bet otrs lobēs Saeimā,
Davai, davai, davai!

– Tik jāuzzin', vai naudiņu
Tie ņems no mums, ak vai?
– Par to pat lieki šaubīties,
Davai, davai, davai!

– Ka tikai KNABā neizož
Un mēdiji, ak vai!
– Nekāda riska, esi drošs,
Davai, davai, davai!

– Ik partija šķiet savāda,
Ar kuru sākt, ak vai?
– Bet apetīte vienāda,
Davai, davai, davai!

– Un vēl mums būtu jāuzdzied
Par morāli, ak vai!
– Lai morāle uz poda iet,
Davai, davai, davai!

Piedziedājums:

Lustīgi dzīvojam,
Rai ridi rā,
Visu pērkam pārdodam,
Ha, ha, ha, ha, ha.

VALDIS ARTAVS

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

**Balvu rajona
5. Grāmatu svētki
notiks:
21. aprīlī – Balvos**

ISSA TOGO

Vispirms man šķita, ka somas pie grīdas ir pieaglotas, tad sapratu, ka vienīgi galējs izmisums man var līdzēt tās pastiept. Kad izkļuvi laukā no racijas ēkas, poļi jau kāpa drezīnā, bet nēģeris bija usceļā uz to. Drezīna, kuru katru brīdi varēja gaidīt ripot, tā nebija vilciens, kam jāievēro noteikti piebrašanās un atiešanas laiki.

- Jūs bijāt ļoti laipns. Mani sauc Issa Togo. Es
 Sankt-Pēterburgā studēju elektrostaciju projektēšanu.

– Prieks bija iepazīties.
Viņu mītnieki Grodņā bija novākuši no tā
iša vilciena. Gribējās iesmērēt viltotu simtdolāru
unknoti vai kaut kas tamlīdzīgs.

Rīgā, Kultūras centrā Imanta,

Anņīpmuižas bulvārī 29.
no š. g. 17. marta
līdz 20. aprīlim ir
apskatāma DADŽA
seniormākslinieka
Imanta Melgaiļa
karikatūru izstāde
SMEIJIES VESELS.

Piezīmēsim tikai to, ka Imants zīmē karikatūras gatavs to darīt vēl tikpat aņojušies uz tikšanos ar pni gaidīti Kultūras centrā lksten 12:00.

DADZIS

Tā bija smalki izstrādāta, gandrīz vai vesela antilopes āda, Āfrikas mednieku mugursoma – ar pakalkājām savienotās priekšējās veidoja plecu lences, kakls sasiets mezglā, bet aste visu nose-
dza kā klapē. Mugursoma bija dekoratīva, meitas teica, ka tik stilīgu sen neko nav redzējušas un uzreiz centās to pievākt. Dažus gadus man ļaunos tīkojumus izdevās atsist, bet tad Issas dāvana pazuda bez pēdām un ne sieva, ne meitas, ne puika neviens neko nezināja – aprill, aprill!

A. KOLBERGS

I. Melgailis

- Ko? Arī viņš nēlaiž garām? Tad ir pavisa traki.

Pasaules apceļotājam pēc atbildes kabatā na
jāmeklē:

- Es neesmu tāds mulķis, lai ārzemēs izdotu valūtu par to, ko es tepat, mūsu mīļotajā Latvijā varu dabūt par velti.

Avīzē ievietots sludinājums:

*Meklē līdzautoru romānam. Temats intere
sants: sievietes iekšas. Atlīdzība garantēta – pēc
vienošanās. Summa atkarīga no darba kvalitātes
Esmu ar mieru maksāt arī sociālo nodokli.*

Līdzautors piesakās. Izrādās, ka bagāta, bet vientuļa dāma vēlas nopirkt rotaļu biedru.

Folklorists Jāzeps Rudzītis atnāk mājās no Operas ar sudrablapsas kažoku.

- Tu biji masku ballē? – dzīvesbiedre pārsteigta prasa.

Tikai tagad aizmārša attopas, ka garderobists kļūdījies. Velāk noskaidrojās, ka Rudzītis uzvilcis literatūrzinātnieces Valijas Labrences mēteli, kas turpat blakus karājes.

PATIESI STĀSTIŅI

BRAUCIENS AR SPIEGU

Rīga. Februāra pirmā puse.

Viņš pienāca pie manis tramvaja pieturā. Netīras bikses, jaka ar neskaitāmiem nezināmas izcelsmes traipiem un maisiņš, no kura bija iz-

lis sapampis maizes kukulis.

– Sveiks, mani sauc Modris. Es esmu vācu siegs!

Laikam tramvaja pieturas ir tradicionāla slepeno aģentu pulcēšanās vieta... Sasveicinās. Mans naidis Modrim šķiet visai divains un tuvākas attiecības vērts. Viņa acis pietuvojās dažu centimetru attālumā – acīmredzot, lai pārbaudītu, vai zobos nav paslēptas slepenas noklausīšanās rīces.

– Es šeit meklēju krievu spieģus, kas cenšas botēt Vācijā! – viņš paskaidro.

– Bet kāpēc jūs viņus meklējat šeit, nevis krievijā vai Vācijā? – cenšos noskaidrot. Velti.

– Āāā, tev ir savāda izruna! Anglis? – viņš saukti iesaucas, pāriedams uz krievu valodu. Tās ir senais spieģu joks: pievērst sev visu apkārtni ar manību ar skaļiem izsaucieniem.

Papurīnu galvu. Bet Modris to vairs neredz, steidzīgi raušas pārpildītajā tramvajā. Gaidu kamo, jo ar šo uz mājām netikšu.

Lūk, arī mans tramvajs. Iekāpu un nostājos gona aizmugurē, lai netraucēti varētu apbrīnot rakstus uz garām slidošo māju sienām (*Eva 5 mak rakstīt!!!, Pilzenes alus rullē* utt.). Taču jau

nākamajā pieturā durvis atveras un pa tām ienāk... Modris.

Viņš ir sajūsmināts par atkalredzēšanos un vēlas atkal sarokoties. Tad vēlreiz. Un vēlreiz. Izrādās no iepriekšējā tramvaja viņu izdzina par nemaksāšanu.

– Mēģināju ieskaidrot, ka spieģiem nav jāpērk biļetes, un es steidzos pie savas brūtes, bet viņi apstādināja tramvaju un lika izkāpt.

Mums tuvojas konduktore, bet, izdzirdējusi spieģa balsi un novērtējusi viņai ietērpū, atmet ar roku.

– Nākamā pietura: Vašingtona laukums! – skan no skaļruņiem. Mana līdzās stāvētāja sejā atplaukst plats smaids.

– Mēs ar viņu kopā dzērām krogā! – Modris saka, acīmredzami iejūsmināts par skaistajām atmiņām.

– Ar Džordžu Vašingtonu?

– Jā, ar to no Amerikas. Man vēl mājās ir palikušas fotogrāfijas. Gribi, parādišu?

– Nē, paldies. Jūs bieži esat ticis ar slaveniem cilvēkiem?

– Ne pārāk. Atceros gan, ka savulaik uzstājos Mežaparkā kopā ar Bjorku...

– To, kas no Islandes?

– Jā, bet tolaik viņa vēl nebija Bjorka.

– ...skaidrs...

Spieģiem laikam ir aizraujoša dzīve. Es nebrīnītos, ja Modris paziņotu, ka ringā ir pieveicis Muhamedu Ali.

Bet ir par vēlu ko jautāt. Viņam laiks izkāpt. Durvis atveras un viņš izslid uz ielas, iepriekš moži nokliedzoties: – Esi lepns!

Labi, Modri. Centīšos.

Modri satika JĀNIS SVINAUSIS

TRAKA PADARĪŠANA

Kad Latvija tika iekļauta PSRS tautu saimē, vajadzēja atrādīt savu priecīgo vaigā citām vecajām republikām. Šo pienākumu visupirms uzticēja literatūras un tautas mākslas darbiniekiem.

Braucējus izvēlējās atlase kārtībā. Bet kas nu par atlasītiem vien uz dažiem pirkstiem bija saskaitāmi tie, kuri būtu pieskaitāmi īsteniem padomju dziesminiekiem, kas citu parādāmi.

Tā mūsējie no Rakstnieku savienības četrdesmito gadu beigās dodas uz tālu, līdz šin neredzētu kalnu, tuksnešu un kokvilnas zemī – padomju Vidusāziju. Cik krāšņa, goddevīga bijusi augsto viesu uzņemšana austrumnieku vizē varam tik iedomāties. Līdz pat atceļam.

Latviešu padomju dzejnieki pa vilciena logiem māj atvadas. Meinharda Rudzītis pie stacijas perona ierauga tik mīlus ēzelišus. Un sajūsmināts, jūtu pārpilns nenocietiesdamies, pa logu izliecas un īti skaļi nosaucas: – *Proščaitje išaki!*

Tas ir zibens spēriens no skaidrām debesīm. Tas ir lielākais apvainojums izvadītajiem – nosaukt viņus par ēzeļiem! Dūres vīstīdami, pat skrējusi pakaļ aizejošajam vilcienam. Drīz vien Rakstnieku savienības priekšsēdētājam Andrejam Upītim no Maskavas pienāca sūdzība par Latviešu rakstnieku delegācijas politiski nepiedienīgo stāju draudzīgajā vizītē. Biedri Meinhardu Rudzīti dziļi (smiedamies) nosodīja, paši nesaprazdami, par ko.

Vai nav viena traka padarīšana?

V. LĪVZEMNIEKS

Dīvainās peidžerziņas

▼ Atved, lūdzu, kartupeļus, ne pilītes nav atliecis.

▼ Zandiņ, paldies, ka apmeklējāt vecmāmiņas kapu. Vecmāmiņa.

▼ Dārgais, es neaizbraucu uz vasarnīcu, jo nevarēju noskrūvēt stūri.

▼ Aizgāju pēc sviesta. Būšu rīt.

▼ Jāni, vai tu esi dzīvs? Mani nomoka drūmas šaubas.

▼ Mārci, te mamma. Man ir liels lūgums. Atņem Rihardam gāzmasku, viņš var ar to aiziet peldēties un noslikt.

▼ Vai tu atkal esi novilcis bikses un nedzirdi savu peidžeri?

▼ Māsiņ, es tā pārdzīvoju. Uzvilku īsos svārkus, bet neviens nepiesienas. Varbūt es slikti izskatos?

▼ Jānīt, ved suni tūlīt pat mājās, jo parkā tu vari to pazaudēt.

▼ Man pat sēdēt ir grūti. Paldies par jaukajām brīvdienām!

▼ Varu piedāvāt Andreju svētdien ar izkraušanu pirmdien.

▼ Kavēšu, nevaru atrast savas zeķes. Paskaties, lūdzu, darbā.

Gūtenmorgens sēdēja viens pats pie televizora un skatījās Panorāmu. Pārējie mājinieki bija kaut kur izgājuši, izņemot kaķi, kurš gulēja iepretim uz divāna. Istabā valdīja troksnis, jo Gūtenmorgens grauz sausiņus un zobu kustējās tik skanīgi, ka lāgā nevarēja saklausīt ziņas. Lai kaut ko dzirdētu, nācās ik pa bridim palielināt televizora skaņu. – Nē, pie televizora tomēr jāēd kaut kas mikstāks, – nodomāja Gūtenmorgens. Pat kaķis no visa šā lēmbasta pamodās un ar ļoti nepatīkamu, caururbjošu skatienu sāka blenzt uz saimnieku.

– Nu, ko lūri, nepatik? Gribu un grauzu, – pieķerts sausiņu graušānā, Gūtenmorgens teica kaķim.

– Grauz vien, grauz, kas tad man, es sausiņus neēdu, – atbildēja kaķis.

– Ko tad tu tā blen? – vaicāja Gūtenmorgens. – Kā blen? Tu mani pamodināji no salda miedziņa, kā tad lai es skatos. Bez tam tu tagad izskaties pēc lielas peles, kura skrubina zagtu maiži. Būtu manos spēkos, es tevi noķertu un apēstu.

– Plēsoņa! Labi gan, ka tas nav tavos spēkos. – Jā, tev šoreiz veicas, – teica kaķis.

– Ja tu varētu, tu tiešām būtu gatavs savu saimnieku apēst? – Gūtenmorgens bija pārsteigts par tādu bezkaunību.

– Kā nieku! Svaiga gaļa ir un paliek svaiga gaļa, – atteica kaķis.

– Ak, tad kungam svaigu gaļu sagribējies! Tad

ej un ņem peles! – Gūtenmorgens sabozās.

– Kurā vietā? Nav jau to peļu, dzimstība mūsdienās viņām praktiski nekāda, īpaši pilsētā.

– Beidz, gar miskastēm tādas žurkas skraida...

– Jā, žurkas, bet ne jau peles!

– Kāda starpība?

– Fui, žurkas ir lielas, netīras un bīstamas! Un es diemžēl neesmu nekāds tīģeris, tikai mazs kaķītis.

– Vai nabadziņš! Bet savu saimnieku tomēr esi gatavs apēst, ko?

– Nu, es taču tikai pajokoju. Tu nu gan, vairs pat jokus nesaproti.

– Ir nu gan joki. Tā jau var rozi piebaidīt.

– Nu, piedod, es taču tevi milu! Visvairāk no visiem, – kaķis ielēca Gūtenmorgena klēpi un sāka nūrrāt.

– Tiešām?!

– Vai tad citādi es sēdētu tev klēpi un nūrrātu, ja man nebūtu labi ar tevi, – teica kaķis.

– Mjā..., – Gūtenmorgens atmaiga un sāka gļaudīt kaķi. – Tā ir labi?

– Jā, tikai, lūdzu, pakasi arī aiz ausīm, un es tev novilkšu sliktās enerģijas.

Gūtenmorgens buzināja kaķa spalvu un domāja, cik tāds mazs dzīvnieciņš tomēr daudz spēj, sliktās enerģijas lai noņem.

– Varbūt man tev attaisīt svaigu Whiskas bundziņu? – Gūtenmorgens jautāja.

– Atkal tie konservi. Vai tev nekā cita nav? Gribētos kaut ko patiešām svaigu, – teica kaķis.

– Pelītes es tev nevaru apsūtīt, – Gūtenmorgens mēģināja jokot, – bet es varu aizdesot uz veikalu. Kādas alus desiņas... – Gūtenmorgenam mutē saskrēja siekalas.

– Ja tev nav grūti..., bet desu labāk nepērc, kādu vistas filejiņu varbūt..., kamēr neesmu pārvērties par tīģeri, – atjokoja kaķis.

– Jau skrienu, – Gūtenmorgens ātri apgērbās un aiznesās uz veikalu pēc vistas filejas kaķim un alus desiņām sev.

Fileja veikalā par laimi vēl bija, taču desiņas bija beigušās, tāpēc Gūtenmorgens sev nopirka tikai alu.

M. BĒRZIŅŠ

Muzikālie vietvārdi un iestādes

- Asaru kultūras nams ar krellēm, kur mig logs.
- Ozolnieku Hip-Hopa nams Jelgavas rajonā.
- Anonīmo Gobziņu klubs.
- Kur-Tu-teci Gailiņa G ierakstu studija.
- Kritiskās Imantdienas.
- Zivju konservu fabrika „Lindas līņi”.
- Muzikālā spēle Guntars Riču Račs.
- Mūzikls „Sarkangalvīte un Dzelzs vilks”.

Realitātes šovi

- TV šovs par TV šovu veidotājiem „Māri: Ozoliņš – kā es kļuva realitātes tēvs”.
- Sarunu šovs tiem, kas pilnīgā Dāvidā.
- Pastā ieslodzītie – bailu šovs tiem, kurus pārsūta iepakotus kastēs.
- Šovs – līmē vai osti!
- Šovs – kas kustas, tam ar akmeni...
- Bīskopju realitātes šovs – „Bēgšana no miljona”...
- Jauniesaukto kareivju realitātes šovs „Eks trēmās iesvētības”.
- „Aha. Jā. Aha.” – on-line šovs, kur politiķi sarunājas pa telefonu un klausītāji, protams, noklausās.

Populāri meža gariņi

- Borova MC – rūķi, kas dzīvo sūnās, ēd gliemežus un runā dzejā.
- Raimis Napauls – liesmojošs svētku gars, kuram uz vienas plaukstas ir sērs un uz otras zēvele, tās berzējot – iegūst uguni. Viņam patīk tās plaukstas berzēt.
- Lielais Greizais Šķēlis – reiz ar ratiem uz tirgu bija vedis tulpes tirgot, bet apmaldījās un aizkūlās līdz pasaules malai un nokrita. Tagad ir redzams pie debesjuma kā zvaigznājs.
- Domburburs – šovu runātājs – ievieš strīdus starp labiem kaimiņiem.

AUTOISMI

- Nekas tā nepazemina jūsu automašīna vērtību kā kaimiņa jaunais autiņš.
- Ja amerikāņiem vajadzētu novietot ledusskapjus iepretim mājai, jauni modeļi parādītos ik pēc mēneša.
- Nezinu, ko domāt: vai nu mana sieva tiešām ar 35. reizi nokārtojusi braukšanas eksāmenu, vai arī viņai ir romāns ar braukšanas instruktoru.
- Autobusa gaidīšanas laiks ir tieši proporcionāls sliktiem laika apstākļiem.
- Tramvajā vienmēr ir pilns ar brīvām sēdvietām, ja tas brauc pretēji jums vajadzīgajam virzienam.
- Dzīvoja kāds cilvēks. Visu mūžu sapņoja par automašīnu. Vakar sapnis viņu satrieca...

KLEKSIŠI

Dēlu tēli latviešu literatūrā

Pazudušais dēls

komplektēti kleksiši no skolēnu sacerējumiem

Lugā *Pazudušais dēls* Blaumanis ar Krustiņa dēlu parāda ļoti mūsdienīgu jaunieti. Roplainiete ribēja savam dēlam tikai labu, jo viņa jau kopš ērnības nekad nebija vēlējusi viņam sliktu. Viņa lola kā īsta mūsdienu māte, bet tajos laikos ar nekādu ievēribu nevarēja iegūt. Roplainietes elākā kļūda dēla audzināšanā bija tā, ka viņa dēlu eaudzināja. Kad vecāki izlutina savus bērnus, tad to vidū rodas plaissas, taču, lai bērnus pa istam lutinātu, nepietiek, ka tiem visu atļauj – tiem ir dod arī diezgan daudz naudas. Kaut arī Krustiņš zturējās galvenokārt krogā, māte neinteresējās ar viņa dzīves apstākļiem. Kad nu Roplainietes redzēja, ka Krustiņš ir pazudušais dēls, viņa ribēja tam piedot, bet bija jau par vēlu. Krustiņš dzēra visu – pat to, kā viņam nebija bijis, un tad izudušais dēls centās pazust caur logu.

Laiks tomēr ir pārāk par alkoholiķi – laiks var būt arī slapjdraņķis, bet nodzēries tips – tikai draņķis!

Blaumaņa darbos bez cilvēku un dabas tēlojumiem liela uzmanība tiek pievērsta arī sieviešu tēliem. Matilde, piemēram, nevar saskatīt savu nākotnes dzīvi ar Krustiņu, jo viņas acis ir aizvērusi mīlestība. Šī mīlestība padara viņu aklu, un tā nemaz neredz, ka Pūlišu Pauls izdzer viņas konjaku.

Krustiņš pie Matildes aiziet vajadzības pēc, bet ne mīlestības pēc.

Cik Matilde ir bagāta, tik Ilze ir tikumīga, bet tas viņai neko nepalīdz, jo Matilde mīl Krustiņu, teikdama: *Ja nebūs man, lai nav arī Ilzei!*

Kā visām lugām, tā arī šai ir beigas. Piedzērušo lopu tirgotāju pārgalvīgā kāršu spēle un blēdigais Pauls salauz Krustiņa cildenos iekšējos spēkus. Daudzi noziedznieki pēc nozieguma izdarīšanas labojas, bet ja tos noķer, viņus soda tāpat kā nelabojamos.

Kompilējis Z. LEŠINSKIS

No skolēnu sacerējumiem

● Nu bija patikami palasīt šo to no vi (A. Upīša) rakstītā, jo viņam valoda ir plaša krāšņa un dažējāda.

● Upīša *Zaļajā zemē* ir stāstīts par cilvēkiem, kuri visu laiku iet, lai būtu interesantāk lasīt, vi pielietoja daudz sinonīmu.

● Katram ir sapņi, kas pilda cilvēku.

● Karjeras kāpnes ir visas skolas, visas iestādes

● Vidusskola ir svarīgs starpposms starp dzīvi bez zināšanām un dzīvi ar jēgu, jo vidusskolā, sāk mācības un veiksmīgi beidz to, tad tam nav īpašas jēgas.

● 1991. gada janvārī bija Rīgā saceltas barikādes un Latvija bija uz jautājuma stāvoklā.

● Vecais Dalda ar Grīntālu uz ledusgabala iepe dēja Atlantijas okeānā un nosala (*Nāves ēnā*)

Izrakstījusi L. VITINĀ.

KO LABU RAKSTĪJA AVĪZES

300 sveša veida ķīmisko elementu satur vidējā eiropieša asinis, tā aprēķinājuši mediķi.

Argumenti i fakti, Maskava

Ja tev liek strādāt un par to nedod ēst, tad nav svarīgi, kā tas saucas – tu vienkārši dzīvo Latvijā.

Vesti segodņa, Rīga

Valsts nonākusi strupceļā – latvieši nevar apgūt tehniskās specialitātes, jo visa pieejamā mācību literatūra ir tikai krievu valodā, bet krievi tāpēc, ka viss mācību process – latviski.

Obrazovaniye i karjera, Latvija

Divdesmit četrus gadus vecais jauniešs bija tik reliģiozs, ka nolēma no seksa atturēties tikai pēc laulībām.

Spiegel, Vācija

Negribas viņa dzimšanas dienā neko sliktu teikt, taču vēsturē viņš ieies kā briesmīgs postītājs, kā pats šausmīgākais Jūdas. Viņš nodevis mūsu kopējo lietu, mūsu partiju. Nodevība tiek uzskatīta par smagāko grēku, Amerikā par to sēdina uz elektriskā krēsla.

Krievijas Federācijas kompartijas lidersis Genādija Zjuganovs par Borisu Jeļcinu

Argumenti i fakti, Maskava

Z. Zaharāns

Avīzes šķirstīja Z. LEŠINSKIS

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Man ir ļoti ēsts darba laiks. (*ērsts*)

Es pastaigājos par suni. (*ar*)

Mums dzīvoklī ir sprogulis. (*spogulis*)

Mājās es apleju peķes. (*puķes*)

Mums mājās ir paperde. (*paparde*)

Man ir sieva un drālis. (*brālis*)

Mūsu istabā atrodas skapijs. (*skapis*)

No franču smaržas nosprādz muši. (*smaržām; nosprāgst mušas*)

Es esmu namamāte un nēsmu kastrējusies. (*neesmu kvalificējusies*)

No rīta mēs visi izbiram no gultas. (*izkāpjam*)

Es iztīrīju zobus ar cukuru. (*suku*)

Es esmu biezdarbnieks. (*bezdarbnieks*)

Kas ir gan viss nenotiek pasaulē

Sanfrancisko /ASV/, kas uzskatāma par lideri pilsētas atkritumu utilizācijā, vietējā pašvaldība gatavoja iegūt enerģiju no suņu ekskrementiem. Šajā nolūkā firma *Norcal Waste Systems* sākusī pilsētas parkos izmēģināt suņu izkārnījumu savākšanas iekārtas un to iesaiņošanu paketēs, kas ērti transportējamas līdz tuvākajai gāzes ieguves rūpnīcai.

Kārtējo reizi atšifrēts Leonardo da Vinči Džokondas slavenais smails. Britu žurnāls *The Jew Scientist* mākslas mīļotājiem paziņojis – tagad oficiāli varam teikt, ka Mona Lisa par 83% ir laimīga, par 9% jūta riebumu, par 6% bailes un par 2% ļaunumu.

NLO nav atnācēji no kosmosa, bet elles dēmoni, kuri medī cilvēku dvēseles – secinājusi ASV Gaisa araspēku CIP superslavenā apvienotā komisija. Starp citu, šādu uzskatu jau sen ir atbalstījuši arīdznieki, paziņodami, ka NLO – tā ir Sātana jaunā maska.

Iespējams, ka amerikāņiem tas ir atklājums, ņemot vērā visiem, kuri lasījuši M. Bulgakova Meistaru un Margaritu, viss nule teiktais zināms jau sen.

Londonā uzcelta septiņus metrus augsta tulptūra, kas veidota no veciem elektriskajiem dzīves aparātiem. Apmēram tādu daudzumu apatūras vidējais anglis savā mūžā izmet izgāztuvē. Tulptūrā ietilpst trīs veļas mazgājamās mašīnas, ptiņi putekļu sūcēji, sešas mikroviļņu krāsnis un pat 23 datorpeles. Protams, tajā iekļauti arī levizori, videomagnetofoni un ledusskapji.

Vienīgā filma, kas jebkad uzņemta un ieskaņota peranto valodā, ir amerikāņu šausmu *bojevīks kubs* /1965./

Pasaulē visresnākais cilvēks, kāds 42 gadus vecs amerikānis, kura vārds netiek izpausts, pēc 7 ēnešu hospitalizācijas zaudējis 200 kg svara, un tad sver vairs tikai 276 kilogramus.

Francijā vēl arvien nav atcelts 1808. gada likums, kurš sievietēm aizliedz uz ielas valkāt bikses. Jāteic, ka saskaņā ar šo pašu likumu tiek pieļauti izņēmumi – kad bikšu valkātāja iepriekš iesniedz policijas prefektam pieprasījumu atļaujai.

Garāko suņa ausu rekords – 29,2 cm – pieder misteram Džefrisam. Tā sauc baseta šķirnes suņuku, kas kopā savu saimnieku dzīvo netālu Londonas. Ausis apdrošinātas par 30 000 sterliņu mārciņu.

Angļu mikrobiologs Čārlzs Kokels un vācu astrobioloģe Gerda Horneka ierosinājuši uz Marsa ierīkot septiņus rezervātus, kuru teritorijā aizliegts kosmisko aparātu nolaišanās. Tas esot nepieciešams gadījumam, ja uz Marsa eksistētu dzīvības formas.

Skotijas tiesu iestādes nesen rehabilitējušas 3500 raganas un viņu kaķus, kuras sodītas ar nāvessodu līdz 1727. gadam.

Francijas iekšlietu ministrs Nikolā Sarkozi izvēlējies jaunu darbības virzienu. Apmeklējot Alpu kūrortu Šamoni, viņš izteicies, ka slēpotāji turpmāk būšot spiesti rēķināties ar stingrām sankcijām. Tāpat kā autovadītāji uz šosejām. Šajā sakarā franču satīriskais žurnāls *Le Canard Enchaîné* jautā, kādā veidā rosigais ministrs domā savus draudus īstenot: vai uz slēpotāju trasēm būs jāizvieto radari un pašiem atpūtniekiem jāsniedz slēpju vadītāju apliecības?

Visgarāko runu 1957. gadā teicis amerikāņu senators Stroms Sarmends. Viņa uzstāšanās ilga 24 stundas un 18 minūtes. Ar savu runu senators centās novērst vai vismaz aizkavēt likumprojekta pieņemšanu par pilsoņu tiesībām. Likumu tomēr pieņēma. Toties spāņu mākslinieks Salvators Dalī kādā pieņemšanā, kur viņam palūdza uzstāties, teica pavisam īsi: Būšu lakonisks; es beidzu. Un apsedās savā vietā.

Baltā nama sekretariāts publicējis interesar faktus: Bils Klintons visā savā prezidentūras laikā elektronisko pastu izmantojis tikai divas reizes. Pirmā bijusi mācību reize, kad viņam paskaidrots, kā rīkoties ar datoru, lai nosūtītu vēstuli. Otrā reize – kad viņš apsveicis astronautu Džonu Glennu.

Elektriskās lampiņas izgudrošanas pirmsākmos nereti tai blakus tika piekārts paziņojums: Ne centieties iedegt *Edisona elektrisko apgaismojumu* ar sērkokiem. Šim nolūkam vienkārši pagrieziet slēdzi, kas atrodas pie sienas blakus durvīm. Viņi it kā būtu skaidrs, tomēr nesaprotama paliek vieta: kā cilvēks, kurš ienācis neapgaismotā telpā, varēs izlasīt šo paziņojumu?

Katru gadu 21. maija Ņujorkas velosipēdisti atved savus *tērauda kumelīšus* uz Svētā Jāņa katedrāli, kur šajā dienā notiek divriteņu iesvētīšanas. Arhibīskaps aplaka velosipēdu un tā īpašniekus ar svēto ūdeni, un tādā kārtā ticīgie izbraucienā mīļotāji pasargā sevi un savus divriteņus no satursmes ar automobiļiem.

Saskaņā ar Anglijas statistiku laulību šķiršana skaits divas nedēļas pirms Valentīna dienas pieaug piekārtīgi, un šis pieaugums turpinās vēl divas nedēļas pēc Valentīna dienas.

Floridas štata /ASV/ skolniece apbalvota par zinātnisku pētījumu, pierādot, ka ātrās ēdināšanas restorānos tualetes ūdens ir tirāks, nekā ledus, ka klientiem tiek piedāvātas kopā ar atspirdzinošajiem dzērieniem.

Grupa amerikāņu sociologu ir aprēķinājuši, ka jauna bestslera pirkšanas pieaugums grāmatveikalos ir aprakstāms ar tādu pašu algoritmu, kādu lieto slimību epidēmiju izplatīšanās prognozēm.

Sameklējis Z. LEŠINSKIS

K. Kollins /Anglija/

J. Krenners /Ungārija/

D. Trajan Pili /Rumānija/

R. Roems /Nīderlandē

H. Zommers /Beļģija/

L. Postruzins /Austrālija/

B. Erenbergs /Krievijā

N. Sviridenko /Krievija/

O. Van Hecke /Beļģija/

A. Jankovics /Dienvidslāvijā

HOROSKOPI SULU MĒNESIM

AUNS

Atcerieties: lai tiktu pie sulas, nav jāskrien ar pieri kokā. Labā ziņa: jums nekas nedraud, jo Lieldienās šaslikus neēd pat latvieši.

VĒRSIS

Laikus meklējiet nodarbi Lieldienu brīvdienām, piemēram, piedāvājiēt savu palīdzību Kaķīskalna uzberšanā. Alus arī ir sula, tomēr nepārspilējiet!

DVĪŅI

Ja sajūtas liek domāt, ka jūsu ir vairāk nekā divi, tad, ziniet, bērzu sula bijusi pamatīgi ierūgusi. Lieldienās meklējiet olu ar diviem dzeltenumiem.

VĒZIS

Ja tuneļa galā redzat gaismu, nebīstieties – vienkārši ledus beidzot ir sakušies. Pievaldiet spiles! Nesankcionēta zaķu pārmeklēšana var izraisīt olu plīšanu.

LAUVA

Ja laikus sagādāsiet sulu, tad Lieldienu brīvdienās būs izdevība papildināt savu zaķu kolekciju.

JAUNAVA

Šūpojoties cieši pieturiet vainadziņu, jo daži zaķi ir maskējušies stārķi.

SVARI

Sēžoties pie svētku galda, neaizmirstiet pavērot sevi spoguļi. Šūpoles tomēr nav trenāžieris...

SKORPIONS

Lieldienās olas nekasa. Dzeniet savu tapiņu, kur dziļāks. Atrodiet resnāku sakni un urbiet, urbiet...

STRĒLNIEKS

Esiet mērķtiecīgāks! Dzeniet tapiņu šūpolēs, sulas nav, bet olas prasa saimnieci.

MEŽĀZIS

Jo dziļāk mežā, jo viegāk aplaust ragus. Ir sācies 1. vasaris! Ripiniet savas olas uz citu pusi.

ŪDENSVĪRS

Olu čaumalās ūdeni rīvē! Jūsu mīļotajam zaķim pienācis laiks mainīt kažokādu! Uzmanieties, ka neizspiež jums visu sulu.

ZIVĪM

Zivs kažokā? Kažoki modē tikai silkēm! Lieldienās ir jāšūpojas un jākrāso olas. Jums nav olu! Krāsojiet ikrus!

Ar zvaigznēm sarunāj

KIKI MORA

ĀRIJS PLANET

I. Melgailis

I. Melgailis

RĒBUSS

Iepriekšējā numurā publicētā rēbusa atbilde ir:

SMIEKLI DARA VESELU

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Liels Brīnumzemes Šovs

-KO VINI
TUR KAUBĀS?

-TUR DOD
EIROPAS
KREDĪTUS
ZEMES
GABĀLU
PIRKŠANAI
UZ
MĒNESS!